

SIAM INTER COMICS

Licensed by KODANSHA LTD.

ลิขสิทธิ์ถูกต้อง

30 บาท

3

KISEIJU ปลาคน

40503468

HITOSHI IWAOKI

KSEIJU © 1991 Hitoshi Iwaaki

KISEIJU

山崎 隆夫

シロキ
シロキ

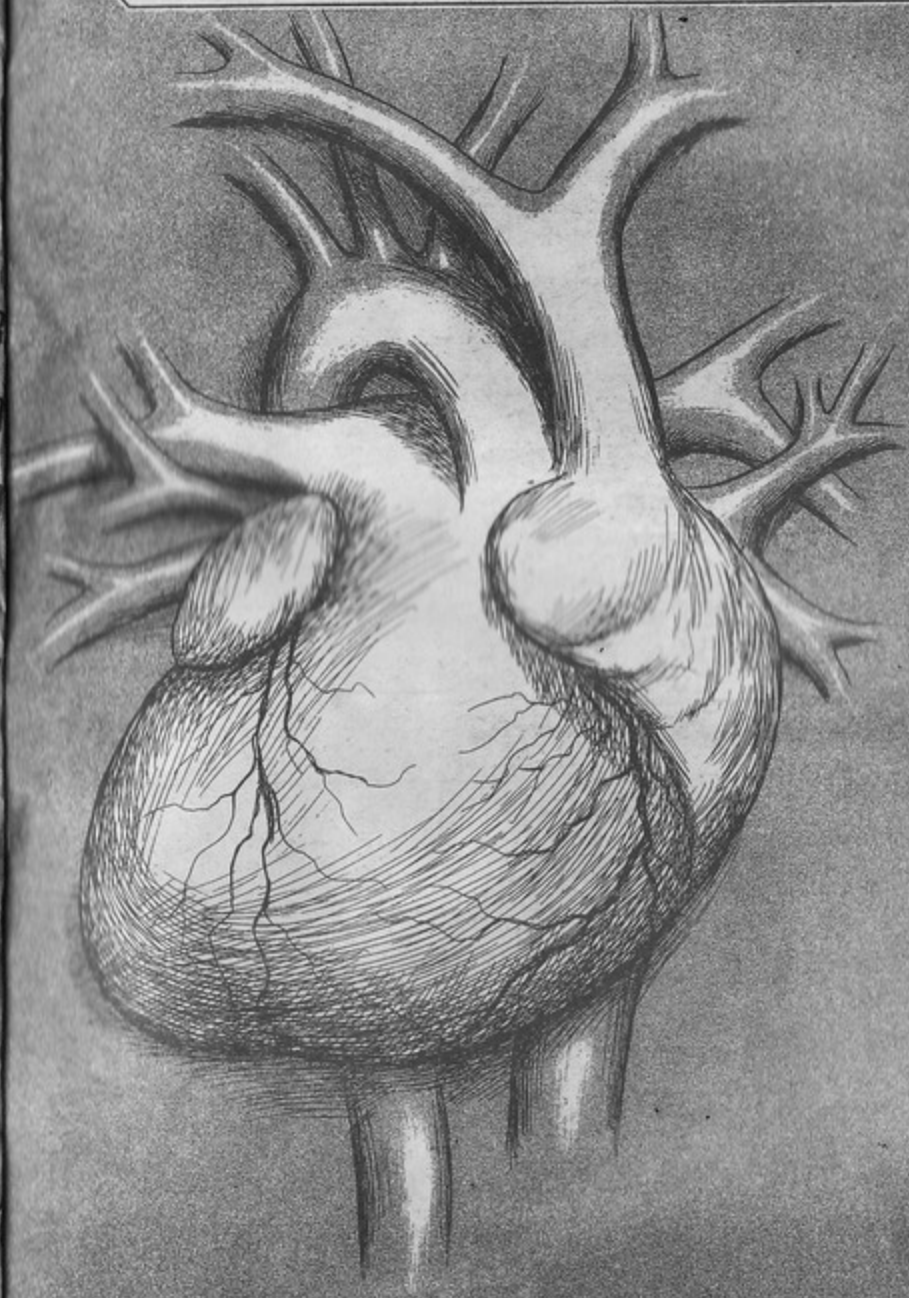
CONTENTS

by
HITOSHI IWAACKI

ตอนที่ 15 เกิน 30%	3
ตอนที่ 16 ฝันร้าย	39
ตอนที่ 17 ฝันร้าย	79
ตอนที่ 18 มนุษย์	111
ตอนที่ 19 ฝันร้าย	147
ตอนที่ 20 ฝันร้าย	183

-ตอนที่ 15- เกิน 30%

KISEIJU
© HITOSHI IWAACKI

พอ
แต่งงาน
ได้ปีเดียว
เมียฉัน
เขาก็ทิ้ง
ฉันไป

ลูกก็ไม่มี
ทำให้ฉัน
เสียใจ
มาก...

วันนั้น
ฉันก็เลย
มาที่นี่
เพื่อรำลึก
ความหลัง

ทะเลที่นี่
มันสวย
ดีจัง
...

การที่เมียฉันจากไปโดย
ไม่บอกว่าเป็นอะไร...
แต่ฉันก็พอจะเข้าใจว่า
เขอกองเรือมระอากับการ
เป็นคนซื้อมือของฉัน...

ฉันเองก็รู้สึกเมื่อ
ตัวเองเหมือน
กันจนไม่อยาก
จะมีชีวิตอยู่

แต่ฉัน
ก็ไม่มี
ความกล้า
พอที่จะฆ่า
ตัวตายได้

?

ชะ...
ชู...
!!

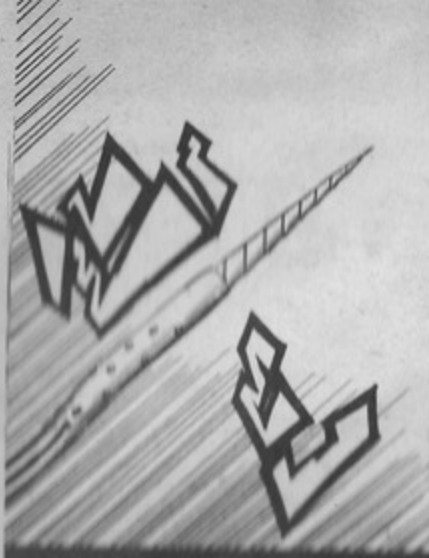
ชะ...
อย่าเข้า
มานะ
!!

!?

โห้ว
!!

แล้ว
หลังจาก
นั้น...
ฉัน...

เรื่อง
ต่อ
จากนี้
ฉันจะ
เล่าเอง

คิด
คิด

คิด
คิด
...
คิด
คิด

หวา
หวา
หวา

มืออย่าง
นายนั้น...
พอจะจำได้
ไหม

ที่มันเหมือน
มีคำสั่งที่ให้อัด
ไปถึงสมองให้ได้
ฉันเองก็ทำ
อย่างนั้น

แต่ว่า...
มันได้
เกิดเหตุ
ที่คาด
ไม่ถึง

เพราะ...
ร่างที่ฉันท
แทรกเข้าไป
หัวใจ
มันกำลัง
จะหยุดเต้น

นี่มัน
อะไร
กัน
!!

ร่างนี้กำลัง
ไม่หายใจ
แสดงว่าร่าง
นี้กำลังจะตาย

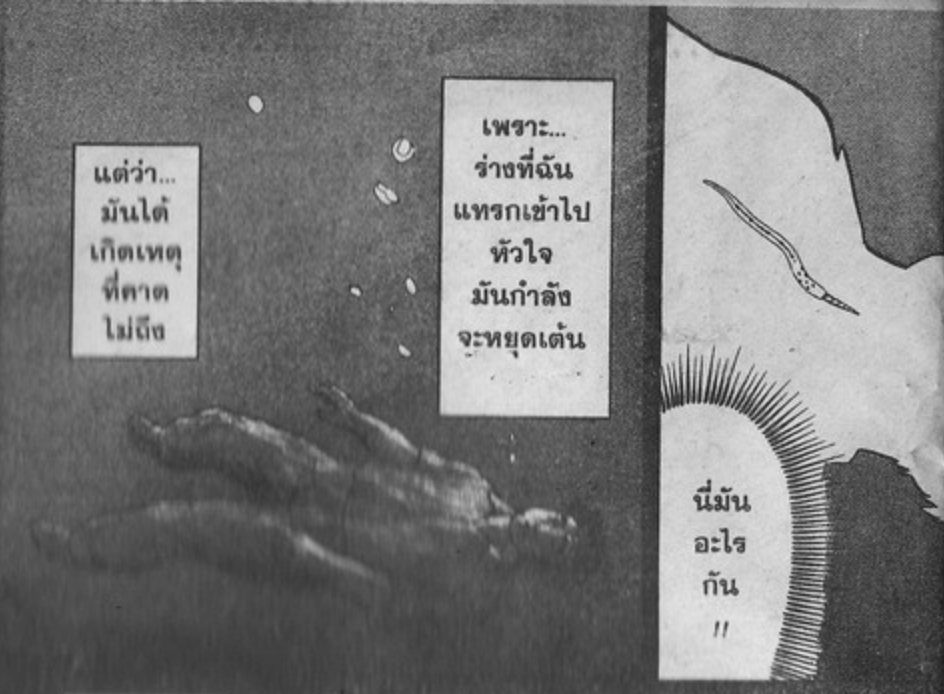
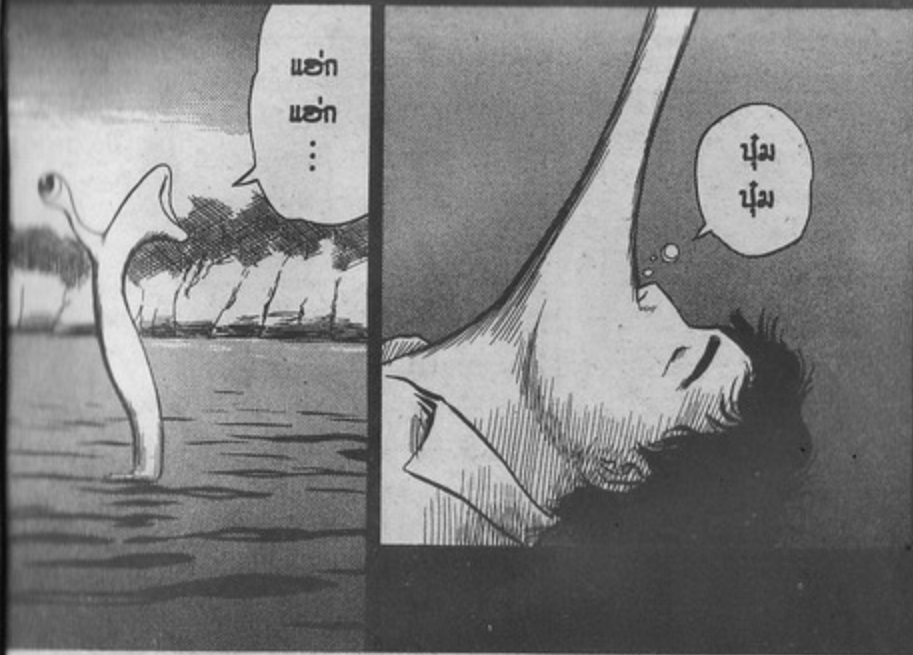
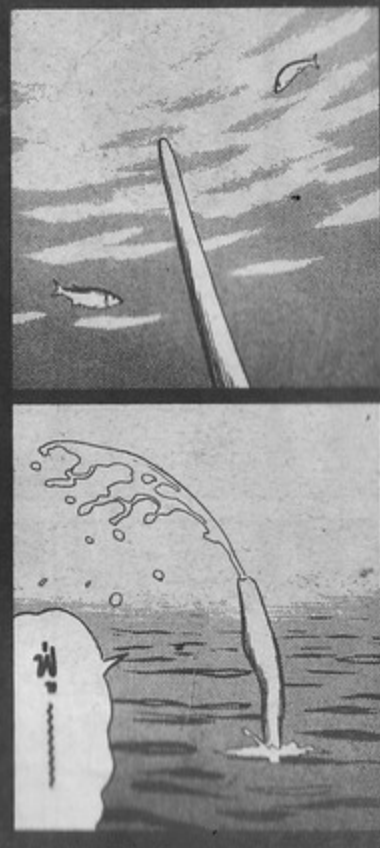
เราจะมัวห่วง
เรื่องที่จะไปให้ถึง
สมองไม่ได้แล้ว
เราต้องช่วยร่างนี้
ให้หายใจให้ได้
ก่อน...

ด้วยเหตุนี้
ฉันจึงต้อง
รีบฟีกตัว
แล้วแปลงร่าง
เป็นจุมูกอีกส่วน
เพื่อช่วยชีวิตเขา

จู่จู่จู่

แอ๊ก
แอ๊ก
...

ปุ๊ม
ปุ๊ม

ห่า...
...

อ้อ...
มันเป็น
อย่างนี้
เองอะ

ใช่...
เรื่องมันก็
เป็นแบบนี้
แหละ...

เฮ้อ...
...

พอดัน
แปงช่าง
โหดเป็นปาก
ของแกแล้ว
ทำให้อันพูด
ไม่ทันเดย

ตนเอง...
แกมันเอา
ลาตีย่าง
ฉันแท้ๆ

แต่ฉันเองก็ตกใจ
แทบแย่เหมือนกัน
เพราะจู่ๆ เจ้านี่มันก็
บอกว่ามีพวกของ
มันกำลังใกล้
เข้ามา...

ฉันก็
ไม่รู้ว่าจะ
มันจะเป็น
ปีศาจแบบ
ไหน...

แต่พอเห็นนาย
ก็โล่งใจหน่อย
เพราะยังมีส่วน
ที่เป็นคน
เหมือนกัน
!!

เฮ้
ไหนลองเล่า
เรื่องนาย
ให้อันฟัง
บ้างสิ
อันอยากรู้

ฉันเอง
ก็อยาก
รู้...

ได้...
แต่เรา
ข้ามไปคุยที่
ใจพยานาต
ดีกว่า...

เพราะ...
ฉันมีความ
จำเป็นที่จะ
ต้องอยู่
ใกล้ๆ
แถวนั้น

?

เอ...
เขาหายไป
ไหน
ของเขา
นะ...

กลับ
ดีกว่า
เรา
...

ฮือ ฮือ
มันช่าง
โหดร้าย
อะไร
ปานนั้น

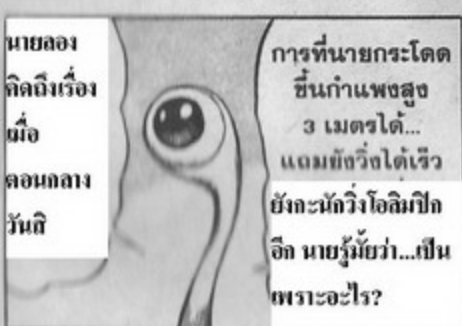

แต่...
จะว่าไป
เราก็ดีใจ
ที่ได้เจอ
คนที่
เป็น
พวกเดียวกัน

ชินอิจิ
...

ชินอิจิ
...

ถ้าแบ่งออกเป็น 2 ตัว จะพูดหรือคิดอะไรก็ยังสามารถเหมือนกันได้...

อ้อ...
...

แต่ว่า... ถ้ายังแบ่งออกไปเรื่อยๆ จนเล็กลงมาก...

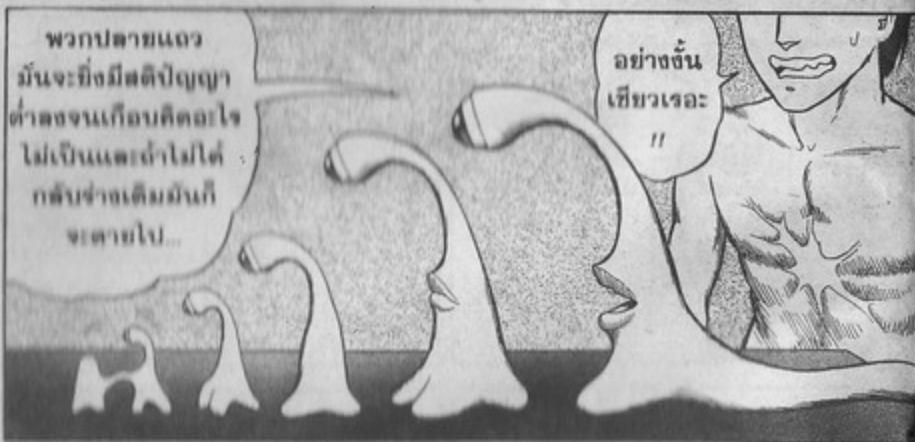

อ้อ... แล้วไง?

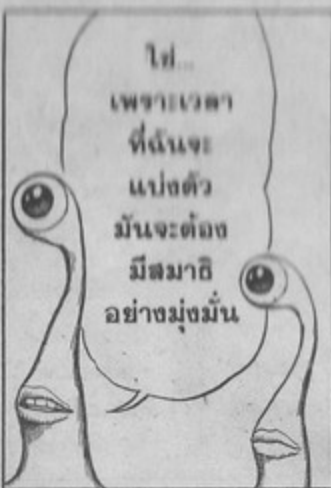
แต่ว่า...
...

มีอยู่ที่หนึ่ง ที่ส่วนเล็กๆ ของذنพลัดหลงออกไปและมันยังสามารถอยู่ได้โดยไม่ตาย...

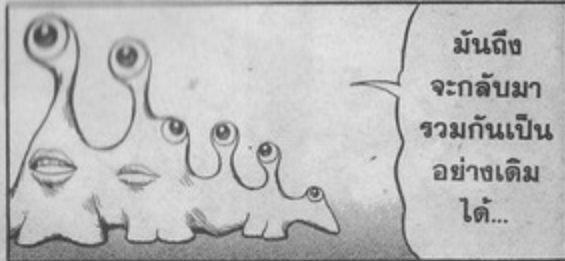
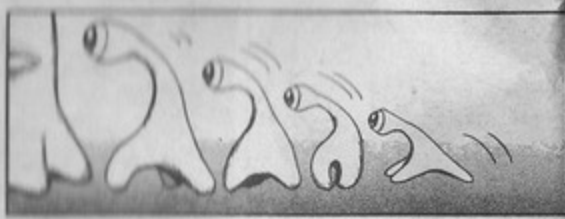

พวกปลายนาง มันจะมีสติปัญญาต่ำลงจนเกือบคิดอะไรไม่เป็นและถ้าไม่ได้ออกห่างจากเดิมมันก็จะตายไป...

อย่างฉัน เขียวเรอะ //

ใช่... เพราะเวลาที่มันจะแบ่งตัว มันจะต้องมีสมาธิอย่างมุ่งมั่น

มันถึงจะกลับมา รวมกันเป็น อย่างเดิมได้...

แถมยังได้ อาหารที่มากับเลือดซึ่งที่นั่นก็ก็อว่างของนาย

ช่างของฉัน...
...

มิกนี่แก หมายถึงความว่า !!

ถูกแล้ว มันเป็นอย่างนั้น...
...

ฉันที่กำลัง
พูดกับนาย
อยู่ตอนนี้

มันเป็นฉัน
แค่ 70 %
ของที่
เคยเป็น
...

เพราะตอนที่ฉันช่วย
รักษาแผลที่หัวใจให้
นายคราวนั้น... ฉันได้แยก
ตัวออกเป็นหลายๆส่วน
เพื่อช่วยกันทำหลายๆ
หน้าที่

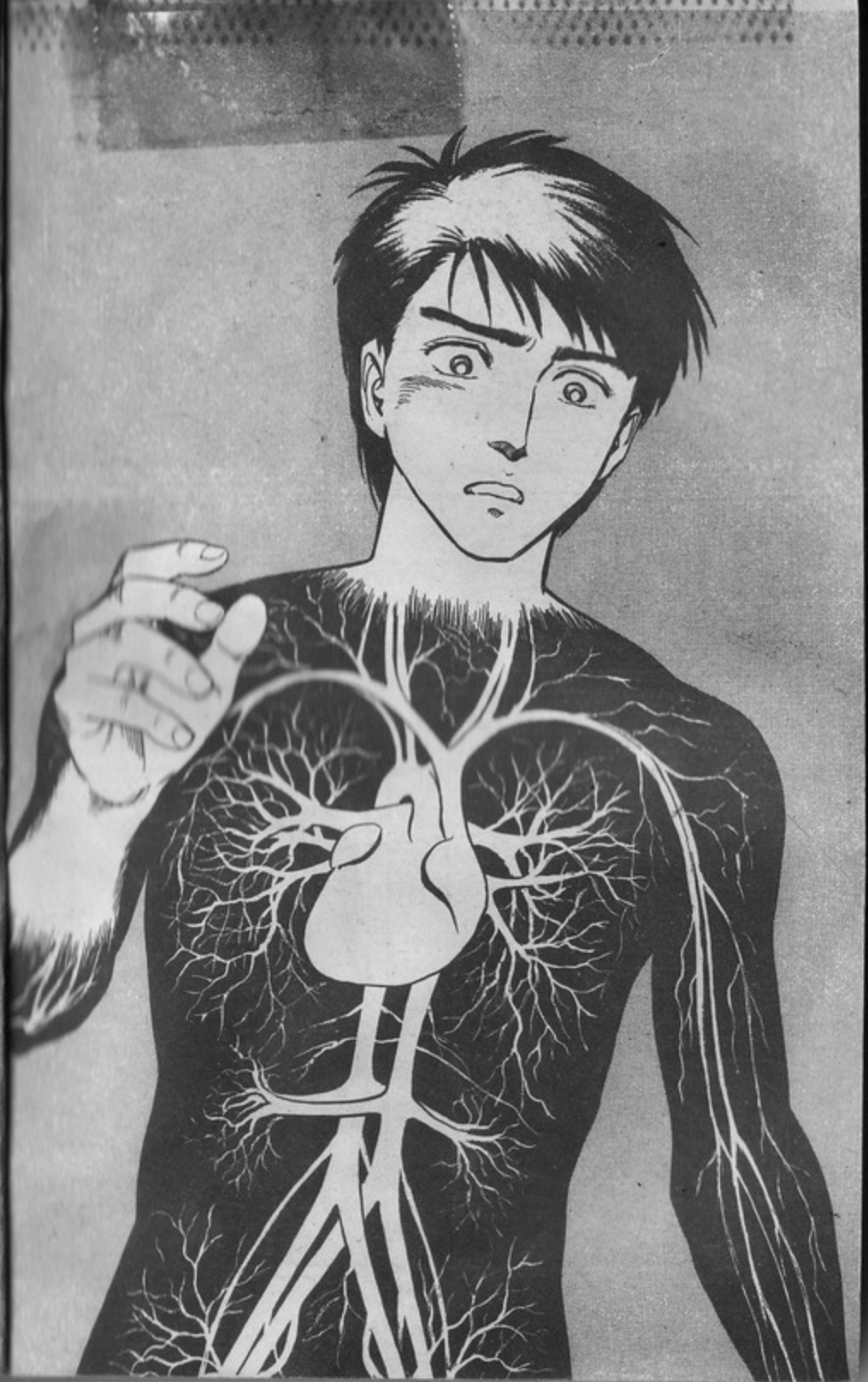

แต่ตอนนั้น
ใจฉันมันก็
เป็นท่วงเรื่อ
ที่ออกมาจาก
ส่วนแขนนาน ๆ
เลยทำให้ไม่ค่อย
มีสมาธิ...

พอหัวใจนาย
หายเป็นปกติ
ก็ได้สูบฉีด
เลือดออกมา
ทำให้ส่วนเล็กๆ
ของฉันบางส่วน
ได้ถูกพัดไปกับ
เลือด.....

และ...
ได้กระจาย
ไปทั่ว...
โดยกลับมา
รวมกับร่าง
ฉันไม่ได้

และส่วนเล็กๆ
ของฉันที่กระจาย
หายไปนั้น...
มันก็ไม่สามารถ
กลับมารวมตัว
กับฉันได้อีก

เพราะ
ฉะนั้น
ฉันใน
ตอนนี้
จึงมีความ
สามารถ
ลดลง
ไปด้วย

โ
ทัย
ล...

ฉันเฝ้า
ใจไม่มี
ใจไหน
ทำฉัน
แตก
ใจ
ได้
อีก
แล้ว
นะ
เนี่ย...

ที่จริง
เรื่องนี้
ถ้าตัว
นาย
ไม่มี
การ
เปลี่ย
นแปลง
อะไร...
ฉันก็
ไม่
อยาก
จะ
บอก
นาย
หรอก...

มิก
ก็
...

อะ
ไร
รี...
?

ที่
แก
บอก
ว่า
กระ
กระจาย
ไป
อยู่
ทั่ว
ร่าง
ฉัน
เนี่ย

มัน
รวม
ไป
ถึง
สมอง
ด้วย
ใช่
มั๊ย
?

ฉัน
ไม่
รู้...
แต่
ส่วน
เล็กๆ
นั้น
มัน
ไม่มี
หัว
อีก
แล้ว
อีก
อย่าง
ขนาด
ของมัน
ใหญ่
ดิ
นไป
ก็
จะ
เข้าไป
ใน
เส้น
ประสาท
สมอง
ได้

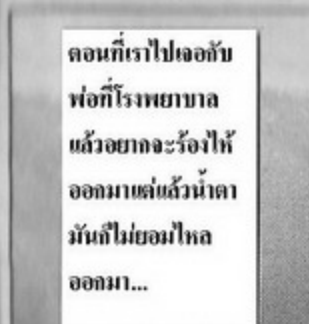

นาย
เป็น
ห่วง
เรื่อง
อะไร
รี...?

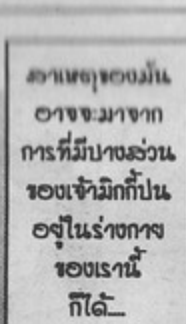

เปล่า...
ไม่
สำคัญ
หรอก

ฉัน
คง
คิด
มาก
ไป
เอง
...

ตอนที่
เรา
ไป
เจอ
กลับ
พ่อ
ก็
โรย
ยา
บาล
แล้ว
อยาก
จะ
ร้อง
ไห้
ออกมา
แล้ว
หน้า
ตา
มัน
ก็
ไม่
ยอม
ไหล
ออกมา...

สาเหตุ
ของมัน
อาจ
จะ
มา
จาก
การ
ที่มี
บาง
ส่วน
ของ
เจ้า
มิก
ก็
ปน
อยู่
ใน
ร่าง
กาย
ของ
เรา
นี่
ก็ได้...

การ
ร้อง
ไห้
ได้
นี้...
รู้สึก
มัน
จะ
เป็น
คุณ
สมบัติ
เฉพาะ
ของ
มนุษย์
นะ
!!

หลายวัน
ต่อมา
หลังจาก
นั้น...

ข้างของ
มิกก็ยังมี
กระแจขอยุ่
ทั่วตัวเขา
งี้...

มี
อะไร
รี...
มาก?

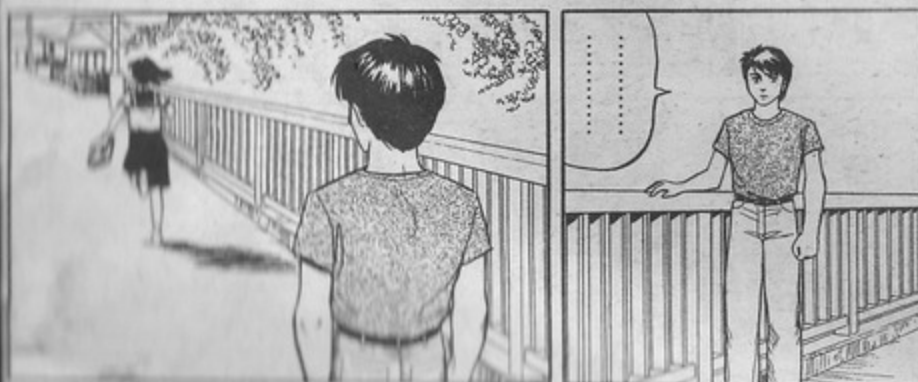
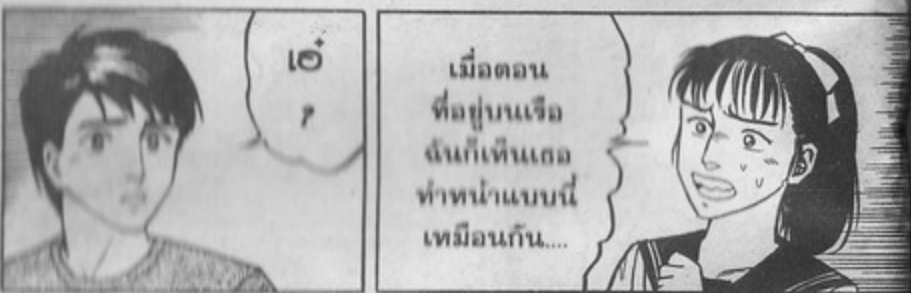

ถ้า...
รู้ตัว
แล้ว
เธอ

เธอ
ว่า
ฉัน
...

ดูเหมือน
คน
ธรรมดา
มั๊ย...
?

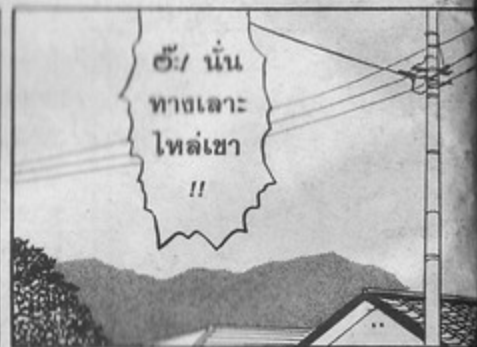

โฮ้!
สงสัยจะมี
เรื่องอะไร
กันแล้ว
?

ชินอิจิ
!!

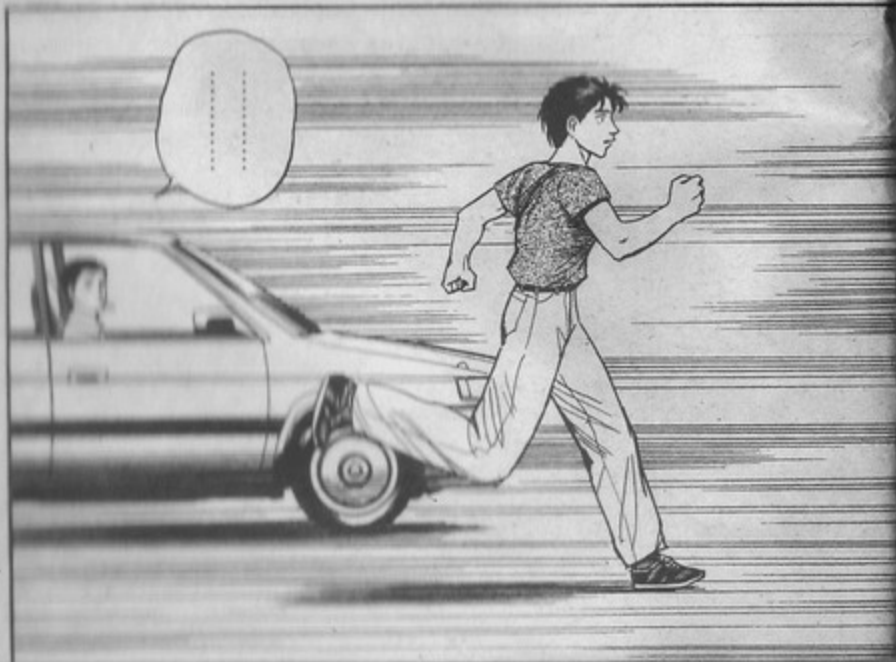
โฮ้! นั่น
ทางเลาะ
ไหล่เขา
!!

ฉันจับคลื่น
พวกมันได้
แล้วหนึ่งแค่
อีกตัวหนึ่ง
ยังมี...

ดี...ถ้ามัน
นั้นจะต้อง
เป็นลูจิคะ
แน่ๆ

รีบไป
กันเถอะ
...

กินเสียง
!!

ทำไม
แกจับคลื่น
ไอ้ตัวนั้น
ได้แล้ว
ไซ้มีชัย
!?

เปล้า...
ฉัน
ช่วงนอน
!!

นา
!?

แต่ถ้า หลีกเลี้ยงได้
มันก็เป็นภารกิจที่
สุดนะ...

แอ๊ก
แอ๊ก

เฮ้ย
หยุดวิ่ง
ทำไม
ล่ะ...
?

ก็...
ก็ฉัน
เหนื่อย

แอ๊ก
แอ๊ก

เฮ้ย!
เจ้ามิกก็
นอนหลับแล้ว
เราจะไปรู้
ได้ยังไงว่า
ตอนนี้
มันอยู่
ตรงไหน

ตอนนี้
มันกำลัง
ไล่หลัง
มาติดๆ
แล้ว

ใช่
ใช่

ถึงร่างมันจะเป็น
ผู้หญิงกลางคน
แต่มันก็สามารถ
ดึงเอาพลังแฝง
ที่มีอยู่ในตัวมา
ใช้ได้อย่าง
เหลือเชื่อ...

แบบนี้มัน
ก็เหมือน
เป็นดาบ
ธรรมดา
เท่านั้น

สินบาทนี้
เขาไม่มีทาง
ชนะมันได้
แน่ๆ หนึ่ง
ดีกว่า...

ฉันทำ
อย่างไร
ไม่ได้หรอก
เพราะมัน
กับสินบาท
เขาไว้

ถ้าเราไป
ร่วมมือกัน
คงจะทำ
มันได้...

ถ้าอย่างนั้น
เราก็แยกไปทาง
ก็แล้วกัน เพื่อพวก
สินบาทก็จะได้
ช่วยกันตีชนะ
ทั้งหน้าและหลัง

แน่ล่ะ... นี่มัน
เป็นหน้าผา
เราไปต่ออีก
ไม่ได้แล้ว...

ไม่เป็นไร
เดี๋ยวช่วยกัน
ขนามันไว้
ก็คงไม่มี
ปัญหา

มันมา
แล้ว
!!

นี่...
นี่ไกลอยู่แล้ว
ทำไม
ต้องที่นี่

ที่แท้มันก็
ไอ้พวกที่มี
สมองของ
มนุษย์เหมือน
กับไอ้ตัวเมื่อ
คราวก่อน

แต่ไอ้พวก
ประเภทนี้
มันเท่ากับเป็น
ศัตรูของฉัน
และฉันต้อง
กำจัดซะ....

พวกช่าง
ที่สมบูรณ์
มันจะต้องมี
รูปร่างอย่างนี้
เองแหละ

หะ...
หายใจ
ไม่ออก

เอ...
แปลกจริง
ที่จริงมันน่า
จะเจอกัน
แล้ว

เฮ้/
ต้องใช่
ทางนั้น
แน่ๆ
!?

โอ้...
ตาย
แน่
เรา
!!

จบตอนที่ : 15

-ตอนที่ 16- สิ้นสุดการเดินทาง

เสียงสู้กัน
มันมาจาก
ข้างหลัง
เรา...
!!

แต่ทาง
ที่เรา
ผ่านมา

ไม่เห็น
เงาใคร
เลย

สงสัย
จะลงไป
ข้างทาง
กันมั้ง

!

คึกคัก

ยอม
แพ้ซะ
เถอะ...

อย่างแก
มันสู้เข้า
ไม่ได้
หรอก

เพราะ...ร่างที่
แคไปอยู่มัน
ฉีดอาดกว่าข้า
เยอะ !!

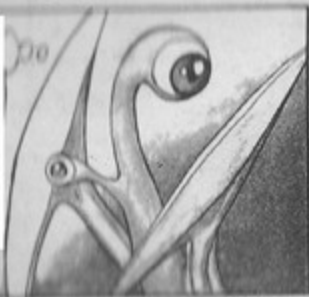

ต้องรีบ
จัดการ
ให้เร็ว
ที่สุด

เราต้อง
รีบ
เวลา
กับแก
มามาก
แล้ว

ไม่ฉัน
เดียว
จะมีคน
มาเห็น
!!

ผู้ชายคนนี้
ก็อึดอาด
อย่างที่มัน
พูดจริงๆ

แถมยังหายใจ
ติตๆ ชัดๆ
เลยทำให้การ
เคลื่อนไหว
ของเราเลย
ชะงักไปด้วย

แต่แปลก
อยู่อย่าง...
ตรงที่มีมัน
สามารถโจมตี
เราได้หลาย
จุด...

แต่รู้สึก
มันกลับ
โจมตีเราอยู่
จุดเดียว
ไม่รู้ว่ามี
เพราะอะไร
!!

ทีนี้...
ในที่สุด
ก็เสร็จ
เข้าอนได้

ได้พวกเรา
ไม่สมประกอบ
อย่างพวกแก
จะพาให้
ตายสนิท
...

มันก็
ต้อง
เล่น
งาน
ตรงที่
หัวใจ
นี่แหละ

ถึง...
นึกอยู่แล้ว
ว่ามันเป็น
อย่างนี้
นี่เอง

เอ๊ะ! แปลจริง
กลืนสมองเขา
บางอย่างนี่แปล
ว่าถ้าลับหลังอยู่...

!?

มีพวกเรา
ตัวหนึ่ง
กำลังใกล้
เข้ามา

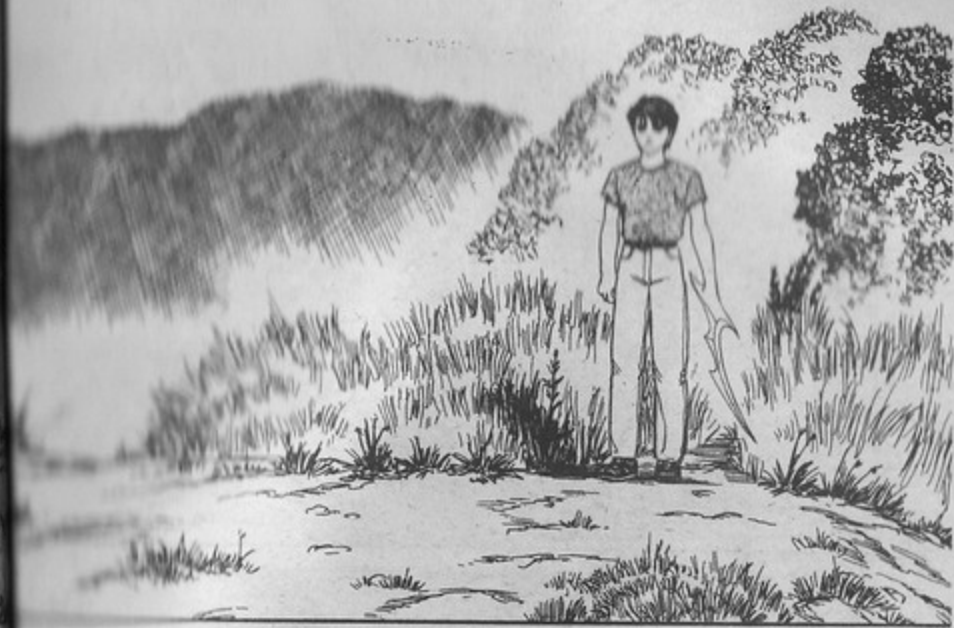
ในที่
ชนบท
ยังมี
...

ไม่นึกเลย
ว่าจะมี
พวกเรา
อยู่เขอะ

แต่ทำไม
มันถึงเข้ามา
ใกล้เรา
เรื่อย ๆ นะ

เฮ้!
นี่แก
ยัง
ไม่ตาย
อีก
เธอะ
!!

ตอนนั้น
ข้าจะลง
หัวใจของ
เธอไปเสียนี่
!!

แล้วทำไม
แกถึงยัง
ไม่ตาย
อีก...
!!

•ริว่า...
ข้าจะต้อง
ตัดหัว
ของแก
ทิ้งด้วย

ให้ตายสิ
เสียงมันก็ดัน
คล้ายกับเสียง
แม่เราด้วย

แต่
ยังใจ
.....

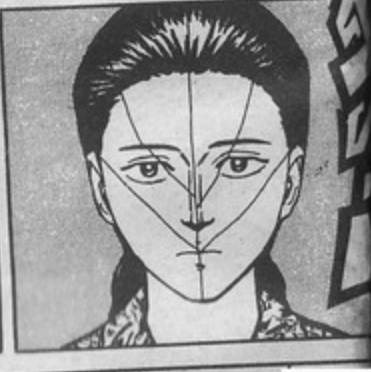

ฉัน
ก็จะ
ต้อง
ฆ่าแก
!!

แต่ถึง
กระนั้น เจ้า
ปีศาจมันก็
ยังไม่ลงมือ

เพราะ...
มันชักล้างเลใจ
ไม่รู้จะทำยังไง
ถึงจะฆ่าซินอิจิ
ให้ตายได้....

ดี... ปีศาจ
อย่างเธอ
มันต้องมี
...

รูปร่าง
อย่างนี้
แหละดี
แล้ว

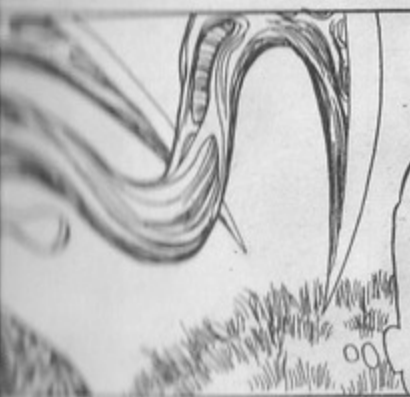

เฮ้!
แต่
คุณ
อุจ๊ะ
ละ...
!?

การหลบตา
ต่อหน้าศัตรูที่มี
ความรวดเร็ว
มันเท่ากับ
เป็นการฆ่า
ตัวตาย..

แต่ ซินอิจิ
ก็หนีไม่
ได้ที่อะ
เห็นแม่
ของเขา
ในสภาพนี้

มือของมัน
ดูเหมือนกำลัง
หลบอยู่... ถ้าฉัน
เราคงเอาชนะ
มันได้สบาย

เอ๊ะ!!
มัน
หลบ
ได้

มนุษย์
อย่างมัน
ทำไมมีความไว
ขนาดนั้นะ
!!

การเคลื่อนไหว
ของมัน
!!

เร็ว
เร็ว

เดี๋ยวนี้
เราเห็น
ได้หมด
!!

รู้สึกมัน
เร็วมาก
จนเราดู
ไม่ออก
แท้ๆ

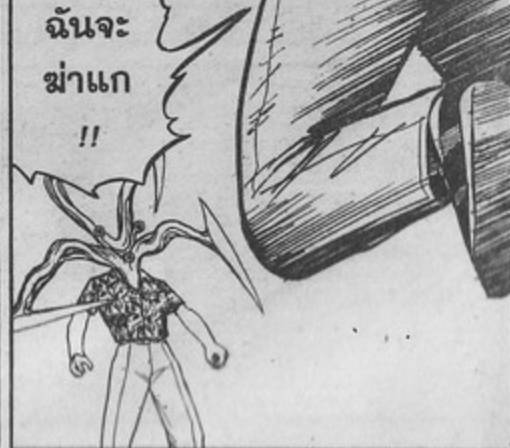
ต่างกับ
ตอนที่
ต่อสู้กับ
เจ้าเอ
เมื่อคราว
ก่อน

มัน
เป็น
ไปได้
ยังไง
!!

อืม...
เอ!!

คนที่
เป็น
พวก
เงี้ยว
กับ
เรา
แค่
คน
เงี้ยว
ก็
โหด
มา
ทาง
ด้วย
เข็
มมือ
ของ
มัน
เรอ...!!

ฉัน
จะ
ฆ่า
แก
!!

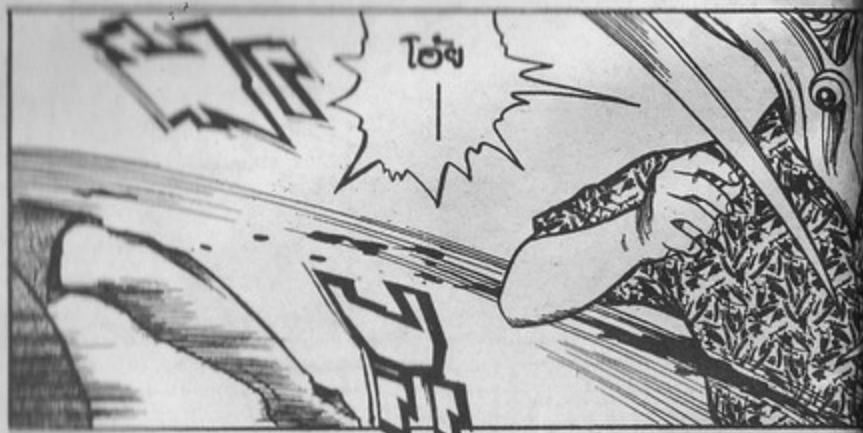

คุณ
สุจิตะ
!!

กรอด
.....

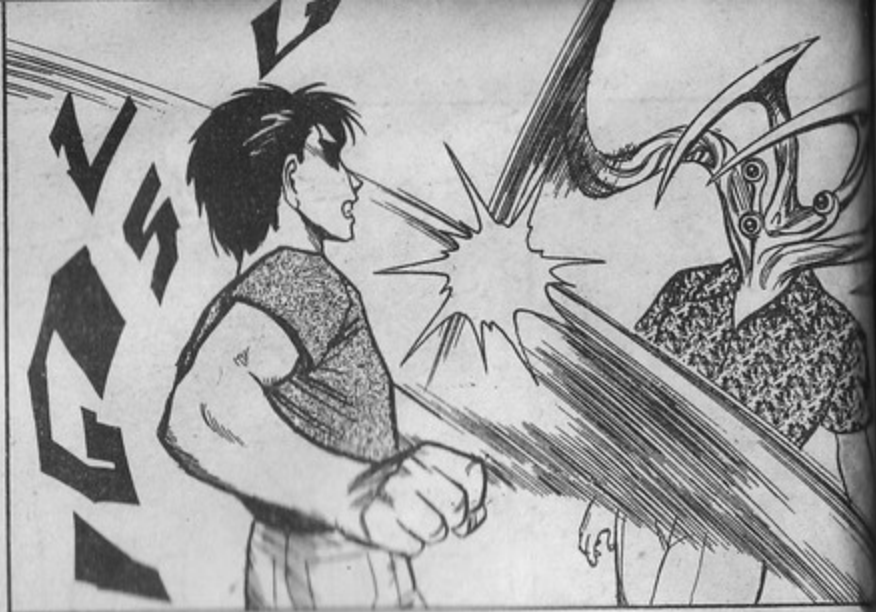

เป็นไปได้ยังไง
ทำไมไอ้เจ้านี้มัน
ถึงมีความรวดเร็ว
เพิ่มขึ้นได้ถึง
ขนาดนี้ !!

อะไรวะ
...

แม่
ครับ
//

คง
ได้งว
น...
//

อว
...

จะทัน
ไต่ปีศ
นี้...

ออก

ไป

จาก

ร่าง

แม่

ฉัน

ได้งว

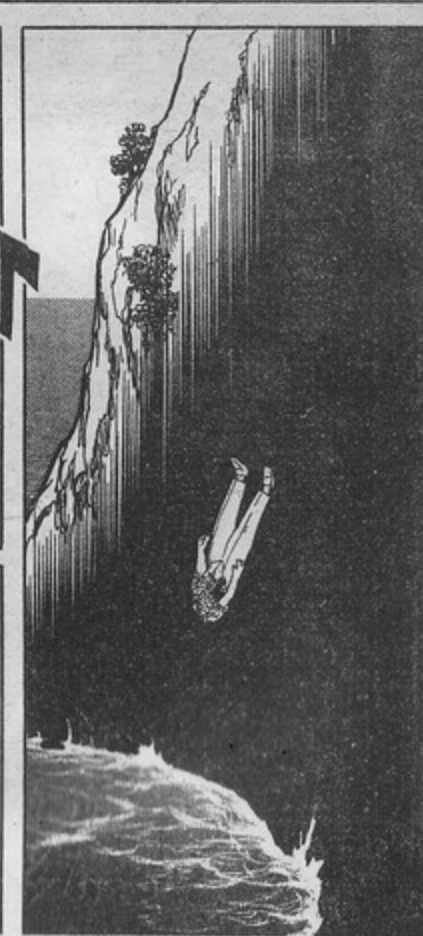
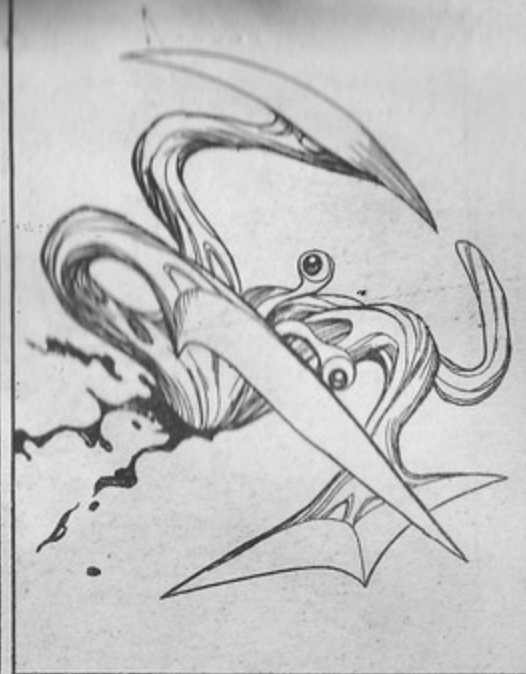
น

//

คุณ
อุจิตะ
!!

ทำไมแค่นี้ยังไม่ตาย ?!

แซก
แซก

ถึงไอ้เจ้านี้มันจะไม่ไช้แม่ชองนายแล้ว...

แต่
นาย

ก็เพราะ
ฉันท่าน
แผนของ
แกออก

แกมัน
กะจะ
เล่นงาน
ตรงหัวใจ
จุดเดียว
จริงมั๊ย

แต่ตัวฉันมันมีส่วนเชื่อมไปถึงอวัยวะภายในของผู้ชายคนนี้ ฉันทิ้งย้ายหัวใจกับอวัยวะที่สำคัญๆ ให้พ้นออกไปจากจุดโจมตีของแก

ก็รู้สึก
ขำมัน
ไม่หลง
ไช้มั๊ย
*?

ผม
ขอ
ให้
แม่

ขอให้
ไปสู่
สุคติ
เถอ:
ครับ
แม่
.....

คราวหน้า
ถ้าจะมา...
ขอให้มาอย่า
นึกห้องที่ขว
จวิษฯ นะ

ไม่ล่ะ...
ฉันคงไม่มา
ที่นี่อีกแล้ว

ฮ่า
...
//

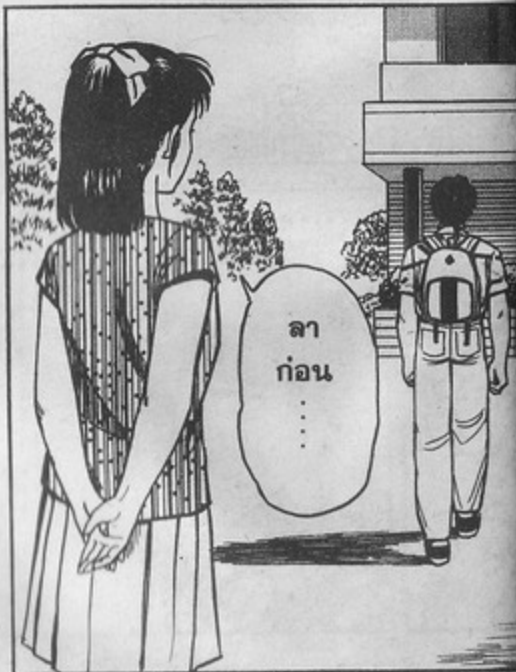

ทำไม
...
?

แต่ฉัน
อยาก
ให้เธอ
มา...

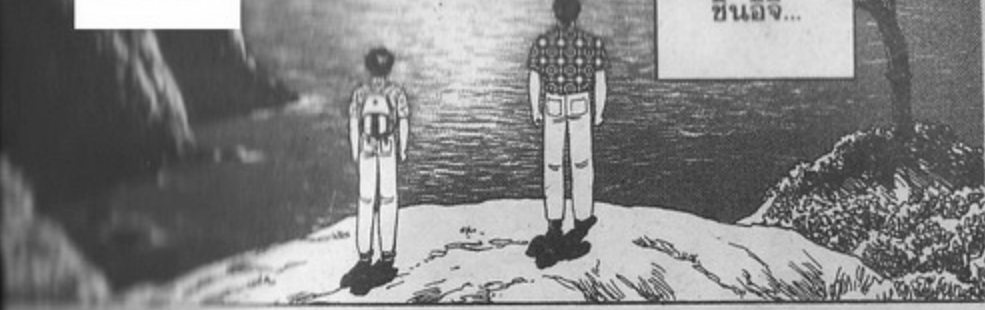

ก็ได้
...

ลา
ก่อน
...

ระหว่างทาง
ที่กลับ พ่อ
ได้พา ซินอิ
มาสถานที่
แห่งหนึ่ง

ซึ่งสถานที่
แห่งนั้นมันมี
ความสำคัญ
อย่างไร
เขาก็ไม่ได้
บอกต่อ
ซินอิจ...

ทั้งสองได้ขึ้น
สงบนิ่งและ
เงียบจนอยู่
ที่นั่นเป็น
เวลานาน

ขอบคุณ
นะครับ
คุณอุจิตะ
ที่สุดสำหรับ
ช่วยผม

ไม่เป็นไร
หรอก
ครับ...

ยังใจ...
นายกดไป
แล้วก็เขียน
จดหมายมา
คุยกันบ้าง
ก็แล้วกัน

เออ...
แล้วก็
เรื่องนั้น
...

ฉันว่า... อย่า
ให้พ่อนาย
เขารู้สึกว่า
ไม่เงินเดียว
ของจะทำใจ
ลำบาก...

ฉันก็ว่า
อย่างนั้น
...

นี่มัน
ไม่ใช่สิ่งดี
สำหรับ
ฉัน
คนเดียว

แต่เป็น
การดี
ต่อพ่อ
ด้วย

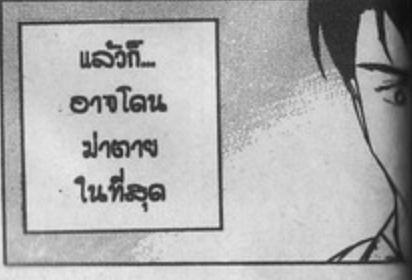
ฉัน
เข้าใจ

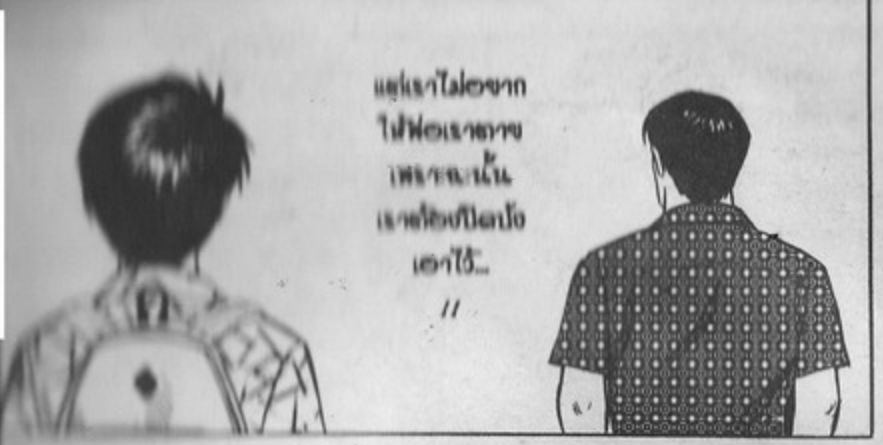
ถ้าเรา
บอกไปพ่อ
ให้ความใจ
โอบอ้อม...
พ่อคงจะอึ้ง
เปิดใจให้
อาการเกิน
ได้ไปผู้
เพื่อมาหา
บิ๊องกัน...

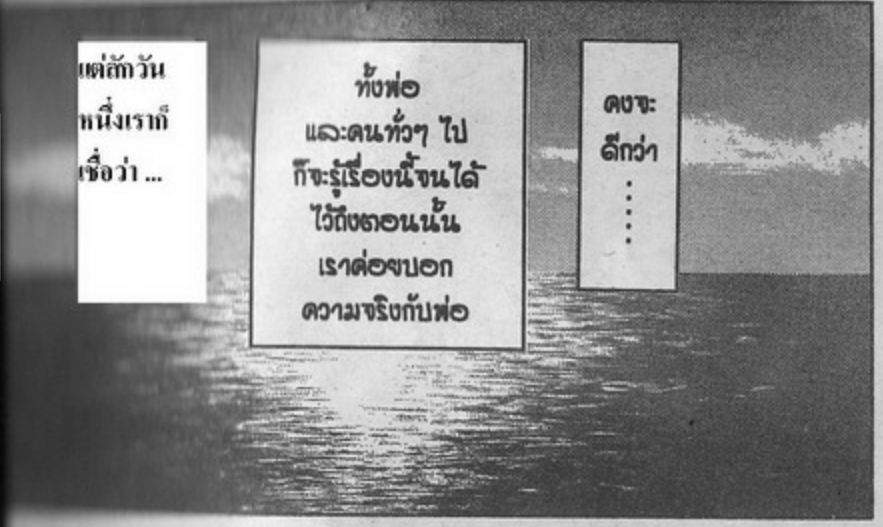
และเมื่อเป็น
เช่นนั้น พ่อ
ก็จะเป็นคน
แรกที่โดน
ไอ้พวกนี้
ปองร้าย

แล้วก็...
อาจโดน
ฆ่าตาย
ในที่ลุด

แต่เราไม่ออกจาก
ไปพ่อเขาตาย
เพราะฉะนั้น
เราต้องไปบอก
เขาไว้...
//

แต่สักวัน
หนึ่งเราก็
เชื่อว่า ...

ทั้งพ่อ
และคนทั่วๆ ไป
ก็จะรู้เรื่องนี้กันได้
ไว้ถึงตอนนั้น
เราต้องบอก
ความจริงกับพ่อ

คงจะ
ดีกว่า
...

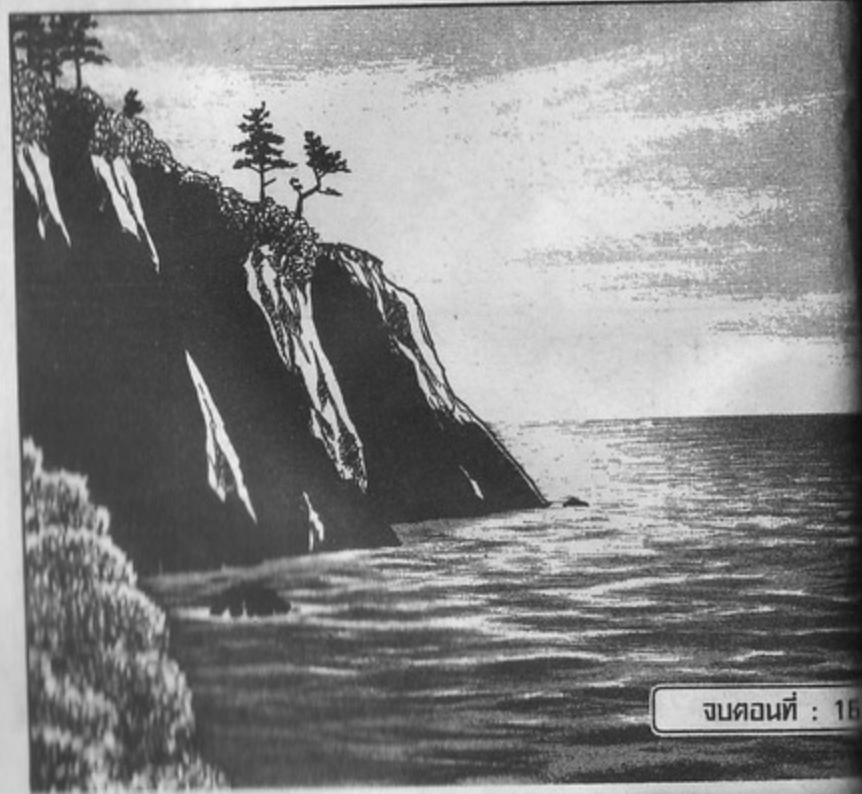
พ่อก็มีเรื่องอยู่
หลายเรื่อง
แต่ไม่รู้จะพูด
ให้แกเข้าใจ
ได้อย่างไร
...

แต่มี
อย่างหนึ่ง
อยากให้
แกรู้ไว้

ว่าไง
!!

แรงขีด
ก็ลุกขึ้น
มาสิวะ
!!

โธ่
|

พอเดอะ
แค่นั้น
มันก็เจ็บ
มากแล้ว
!!

แอ่ก
แอ่ก

พิกนี่
รู้สึกโคตรมัน
ซีทงตหดจัง
แค่เดินชน
นิดเดียว
ก็เอาเป็น
เรื่องแล้ว

แต่ก
แต่ก

นั่นสิ
...

สงสัย
เป็นเรื่อง
คานาโกะ
นั่นแหละ

เออ...
จริงเทรอม
ที่ว่า
คานาโกะ
เธอไปมี
แฟนใหม่

ก็ใช่ะสิ
รู้สึกจะ
ใช้พวก
นิชิโกะ
คนนั้น
นะ...

เอ้อ...
เปล่า
ไม่มีอะไร
...

ตอนโน
เราคิดว่า...
เขาอยู่ที่นั่น
ได้ยังไง
..สงสัยจะ
เป็นพลัง
จิต...

ที ที... ก็
ต้องไปรอที่
สถานีแล้ว
ทดลองดู
อีกที...

ออกไป
นะ...
ฉันจะ
กลับมา

ปล่อย
ฉันนะ
...

คานาโกะ
ทำไมเดี๋ยวนี้
เธอถึงได้
เปลี่ยนไป
ได้ขนาดนี้
!?

มันเรื่อง
ของฉัน
ปล่อยฉัน
เดี๋ยวนี้
นะ!!

นี่เธอชอบ
ใส่หน้าอ่อน
ที่อยู่นิสิต
นั่นจริงๆ
หรือ
!?

เขาไม่ใช่
หน้าอ่อน
หรอก
!!

แต่เธอ
มัน
หน้าแก่
ต่างหาก
!!

ท...

เฮ้ย! เค้ารู้รีเฟล่า
ตอนนี้เจ้าโตะ
มันออกหักเต็มที
100% แล้ว

ถ้าฉันช่วงนี้
เขาอยู่
โตะมันนะ
ดีที่สุด
!!

พูด
ซุบซิบ
อะไร
กันวะ

เออ...นี่
พวกแก
ไปกับฉัน
หน่อย
ได้ไหม
?

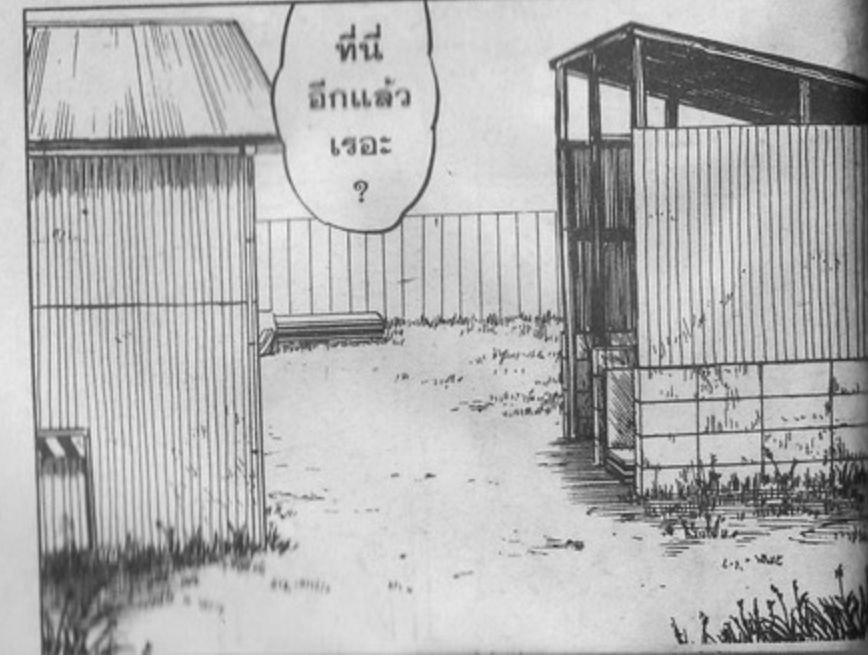

รู้สึก
มันจะ
เปลี่ยนไป
เป็นคน
ละคน...

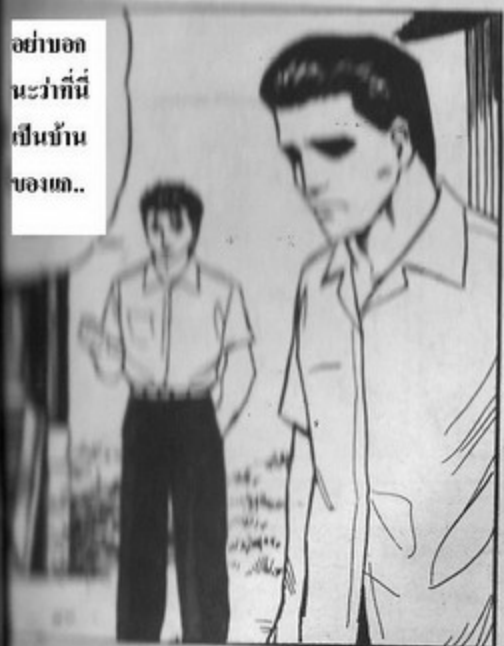
ดูท่า
ทาง
มันไม่
กลัว
เราเลย

นี่มัน...
ไรต์คนเดียวกัน
กันนี่เปล่า
...

ที่นี่
อีกแล้ว
หรือ
?

อย่าบอก
นะว่าที่นี่
เป็นบ้าน
ของเค้า..

ชลดาม
หน้อย
เดชะ
...

แกกับ
คานา
โกะ
...

มีอะไร
กันแล้ว
ไข่ม้อย
!?

อ๊ะ
!?

อ้อ...
คานาโกะ
ที่วานัน
ใช่ผู้หญิง
ที่มากับแก
คราวนั้น
ใช่มั๊ย?

แก
ไม่
ต้อง
มา
ทำไ้
!!

รู้สึก
แกลง
เท่าใจผิด
แล้ว

พักหลังนี้
ฉันไม่ได้เจอ
กับเธอเลย
เพราะฉันไป
ต่างจังหวัด
มา...

ฉันไม่
เชื่อ!!

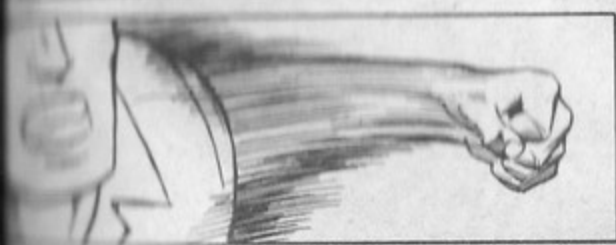

แกไม่เชื่อ
มันก็เรื่อง
ของแก

เรื่องนี้
ฉัน
ไม่เกี่ยว
ด้วย...
ฉันฉัน
ขอตัว
ก่อนละ

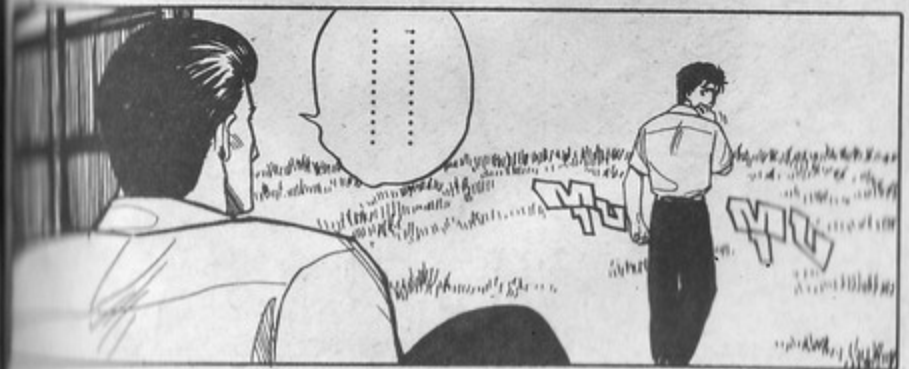
แกยังไม่
ไปไหน
ไม่ได้
"

เฮ้อ/ โอ้โฮมอนี่...
มันรอบหาเรื่องจริงๆ
แต่การเคลื่อนไหวแบบ
คนธรรมดาอย่างมัน
เดี๋ยวนี้เรากลับรู้สึกกว่า
มันเข้าเนื้อเกิน
ถ้าจะหลบก็หลบได้
อย่างสบาย....

แต่ถ้าขึ้น
เราหลบ
มันก็ยิ่ง
จะไม่ไหว
มากขึ้น
ขึ้นก็
จอมมัน
หน่อง
คงไม่เจ็บ
อ่ะแล้ว

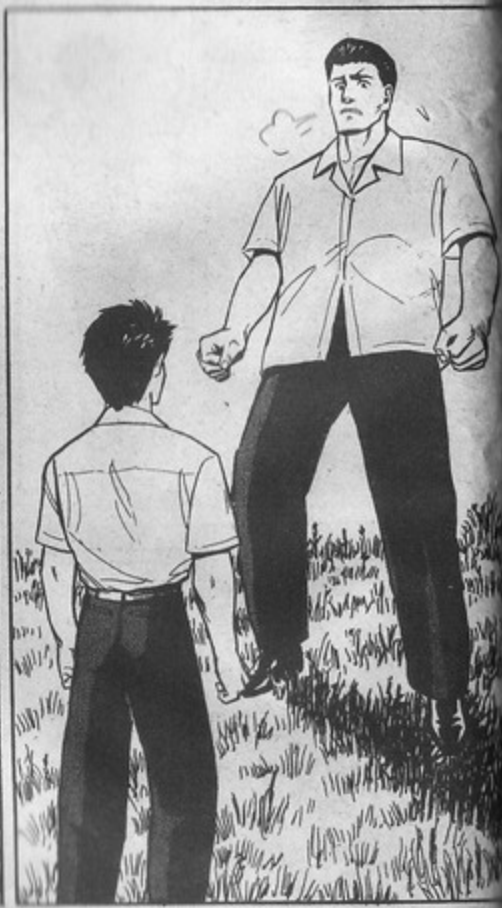

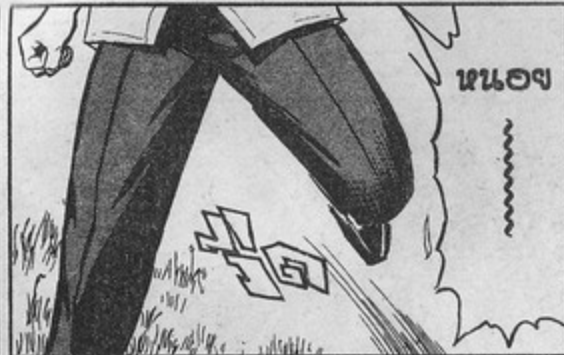
เดี๋ยว
อย่าเพิ่ง
ไป...

กับไอ้หนู
อย่างนี้
ถ้าเราจัดการ
ไม่ได้มันก็
เสียชื่อหมด
"

มัน
ไม่เหมือน
ก่อนแล้ว
นะ..ทาง
ที่ตืออย่า
มาขู่
ดีกว่า

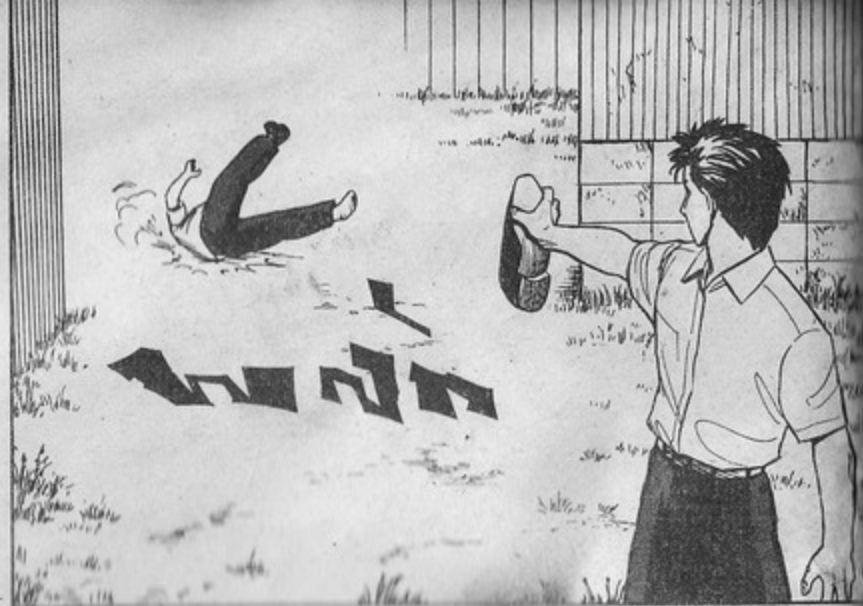
ตนเอง

อ๊ะ! นี่เล่นจะ
เตะหน้าเลย
เรอะไอ้มัน
ไม่ไหวเลย
แฮะ

เดี๋ยว
ไปแวะ
กินอะไร
หน่อย
ดีมั๊ย
?

ฉันหิว
แล้ว
...

ขอถาม
อะไร
หน่อย
ดี...

ชินอิจิ
เคยใช่ใช่
ชินอิจิ
คนเดิม
อยู่สิ
เปล่า
?

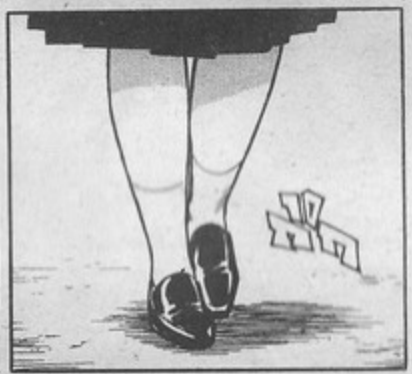

ไม่รู้
สิ...

ฉันก็
ไม่รู้
เหมือน
กัน
...

เธอกลับมา
คราวนี้...
เธอเปลี่ยนไป
เยอะเลยนะ
ที่ต่างจังหวัดนั้น
มีอะไรสิเปล่า
?

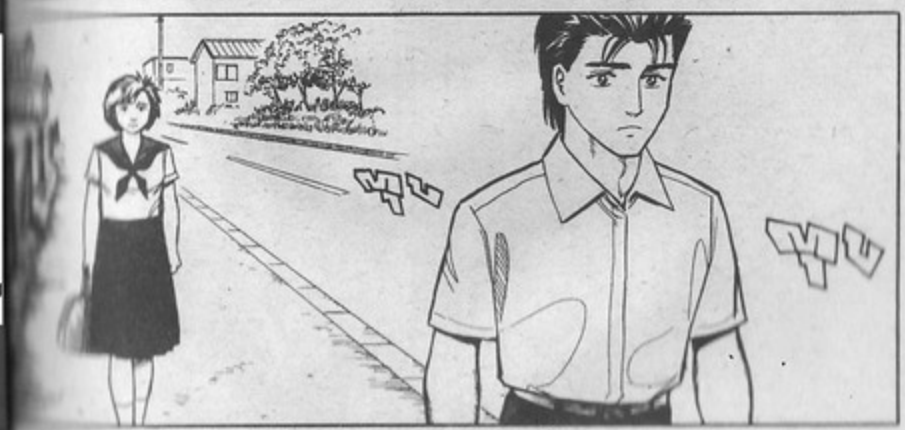

เปล่า...
ฉันแค่
ไปนอน
เฝ้าพ่อที่
โรงพยาบาล
ก็เท่านั้น

ชินอิจิ
ตอนนี้
...

ลูคิดไป
จากเมื่อ
ก่อน
อย่างกับ
เป็นคน
ละจนเลย

แหม...
ฉันพูด
เล่นๆ
!!

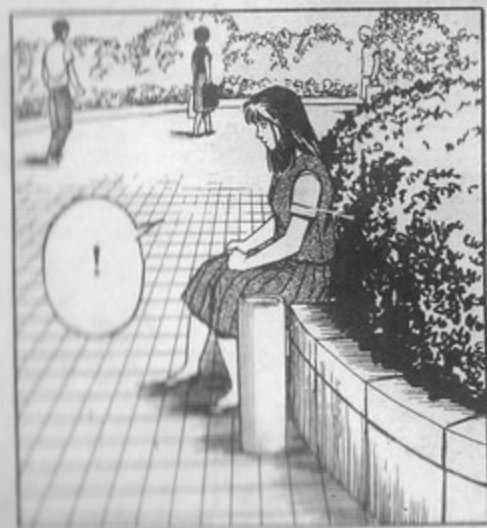
ฉันก็
คิด
เหมือน
เดิม
!!

เธอ
เอง

ก็ยังเป็น
ซาโตมิ
คนเดิม
ไม่ใช่
หรือ?

เรารู้สึก
อีกแล้วว่า
เขากำลัง
ใกล้เข้ามา
!!

แปลก
จัง
นี่มัน
เป็น
ไปได้
จัง
!!

เรา
ไม่จาก
- เธอ
เลย
ว่า
ถ้าเรา
จะรู้สึก
ได้
!!

นี่
คือจุด
รักแท้
เราจะ
ต้องเดิน
ผ่าน
หัวได้
มา

นั่นใจ
ไซ่งิอง
อึ้ง...
!!

อ๊ะ...
!!

อ๊ะ!
มากับ
ผู้หญิง
คนนั้น
อีกแล้ว

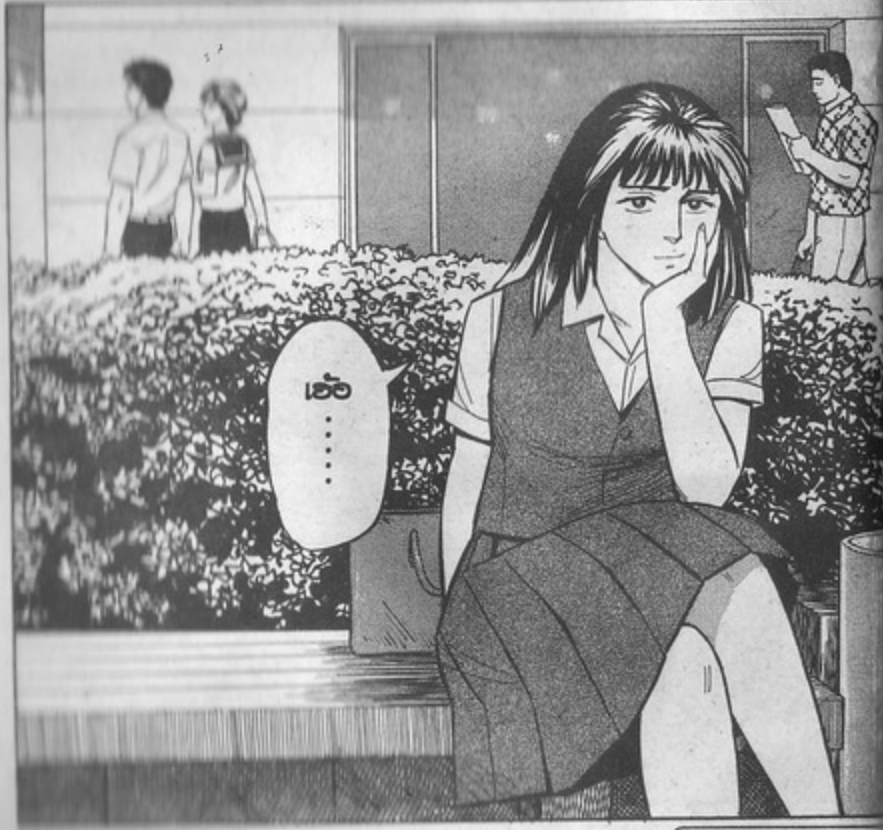

ดูจาก
ตัวเธอคง
อายุน้อย
กว่าฉัน
ซัก 10 ปี
กระมัง

ไม่รู้สิ
แต่มันคง
ประมาณ
นั้น...

เฮ้อ
.....

ถ้าฉัน
ขึ้นต่อ
วานเธอ
แล้ว

ให้จับตา
ดูเด็กคนนั้น
แต่อย่าเพิ่ง
ไปห้าม

มีเหตุผล
อะไรรี...
?

มีสิ
.....

ดิฉันจะเป็น
ตัวที่มีมันเจมา
ต่อพวกเขา
แต่มันก็เป็น
ตัวอย่างที่
สำคัญใน
การศึกษา
เพื่อความอยู่
รอด...

-ตอนที่ 18- มนุษย์

อ้อ...มัน
ชื่อ อิชูมิ
ชินอิจิ
เรอะ... ?

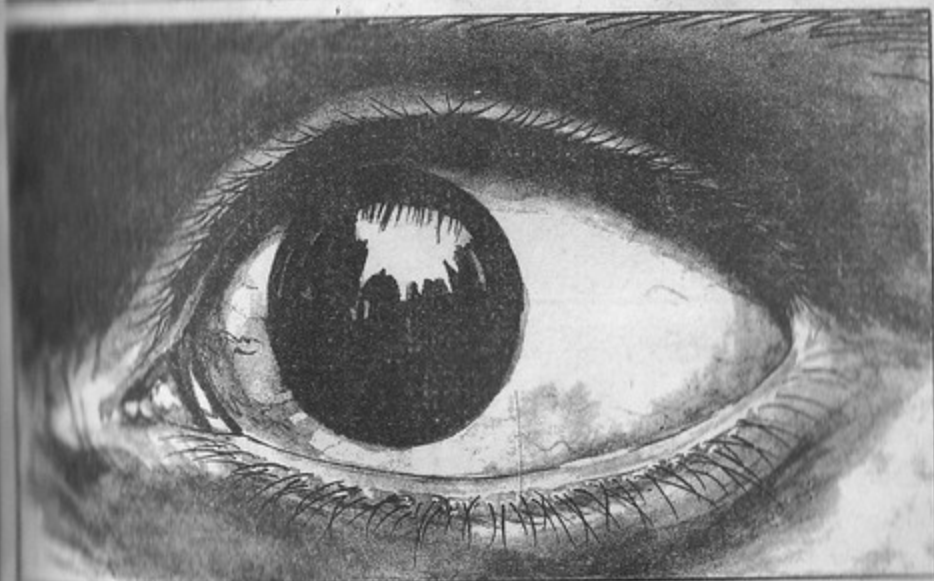
หวัดดี

...

หวัดดี

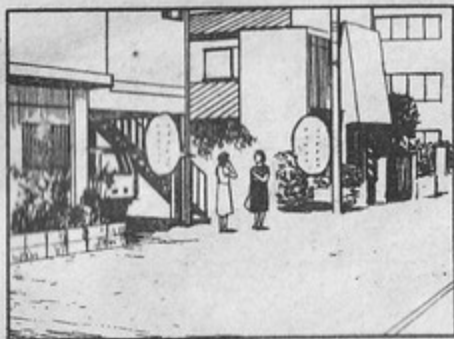
งะ

หวัดดี

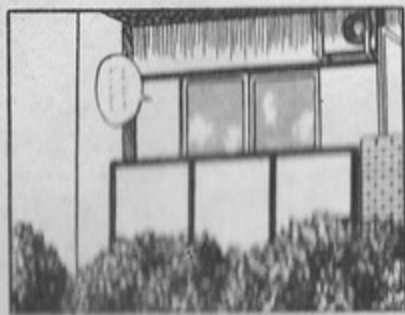

นี่เธอ
รู้ไหมผู้ชาย
ข้างบ้านฉัน
เขาแอบไปมี
เมียน้อยละ
?

เฮา/
จริง
หรือ
!?

ไม่เอาน่า
ฉันจะไป
ทำงานแล้ว
อย่ามาหา
เรื่องทะเลาะ
ได้มั๊ย?

ยังไปไม่ได้
ต้องมาพูดกัน
ให้รู้เรื่องก่อน
.....

รายงานสภาพการ
จราจร... ขณะนี้ติด
จุดติดครุฑถนนต้น
หันกับบริเวณ...

โธ่จ/
เบื่อชีวิต
จังโว้ย
:

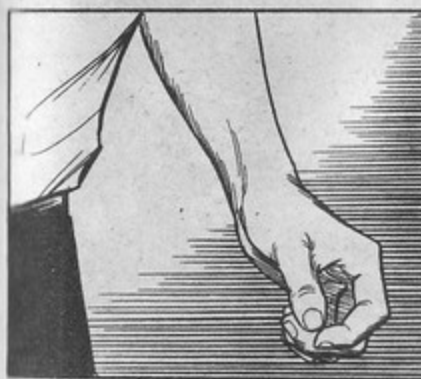

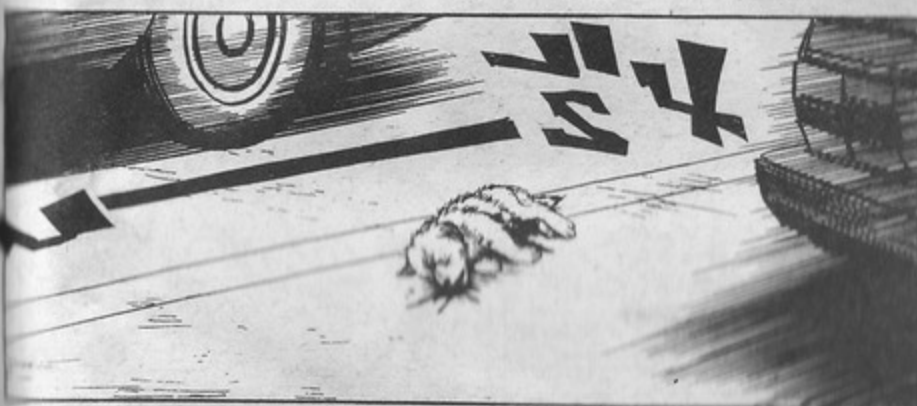
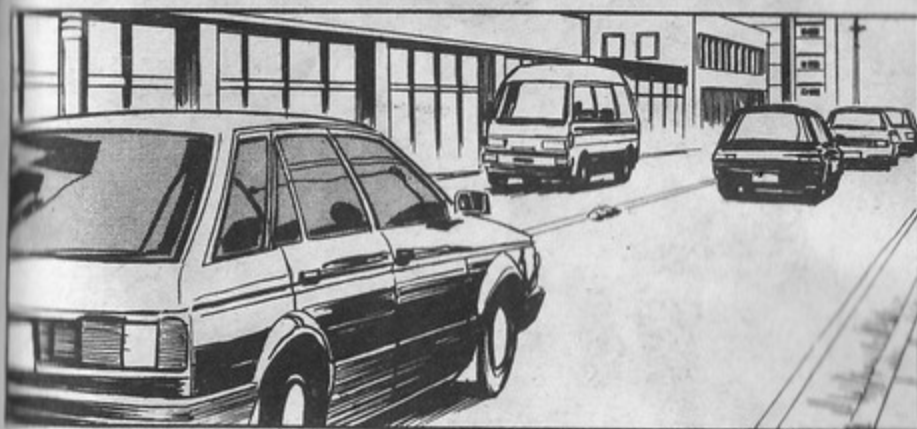
ตึก.....ตึก
ตึก.....ตึก
ตึก.....ตึก
ตึก.....ตึก
ตึก.....ตึก

อ๊
อ๊
อ๊

ไฉ่บ๋่า
เฉีย
อยาก
ตาย
นัก
รีใจ
!!

มัน
ชนชั้น
ไม่ได้
อยู่แล้ว

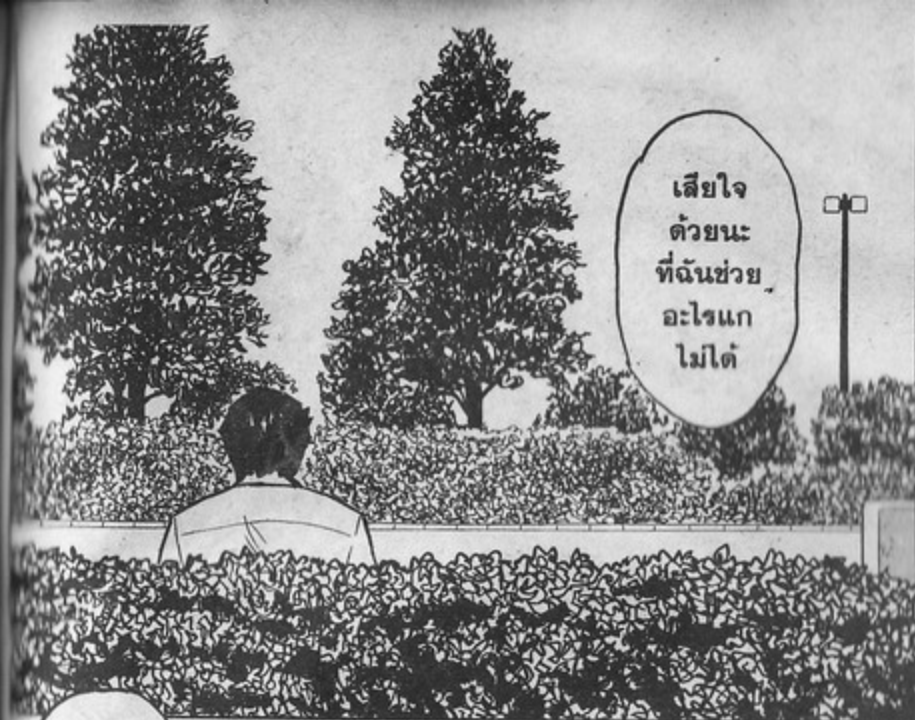
นาย
ไม่กลัว
โดน
รถชนรี

เป็นโต
พอจะ
ช่วย
ได้มัย
?

อริจะภายใน
โดนทับจน
แหลกหมด
คงต้องตาย
ภายใน 10
นาที

เสียใจ
ด้วยนะ
ที่ฉันช่วย
อะไรแก
ไม่ได้

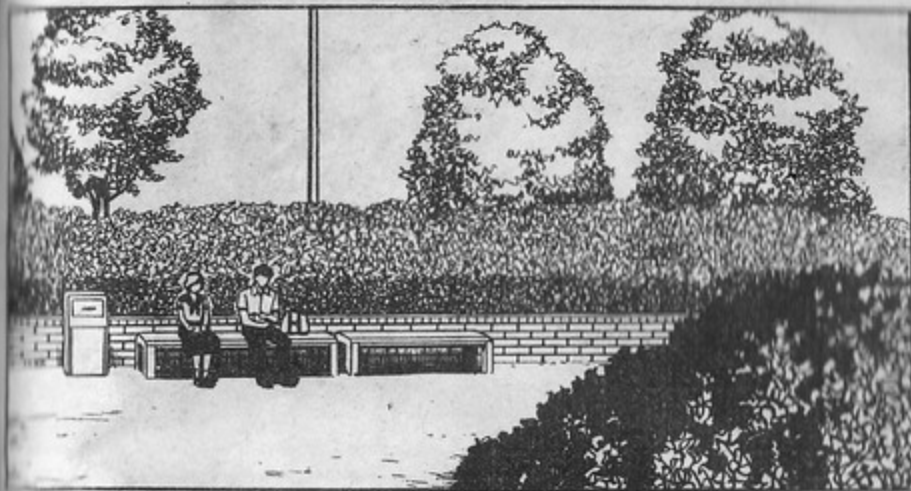

แต่การพา
มาตายในที่
สงบแบบนี้
ก็ยิ่งดีกว่าไป
ตายกลาง
ถนน

จรี
มัย

แต่พอได้มา
เห็นขอบเขมนี่
ฉันรู้สึกเลยว่า
ขออภัยเป็นคนที่
ใจดีเหมือนเดิม

ตาย
แล้ว...

หัวใจมัน
หยุดเต้น
แล้ว...

ชะ...
ชินอิจิ
!?

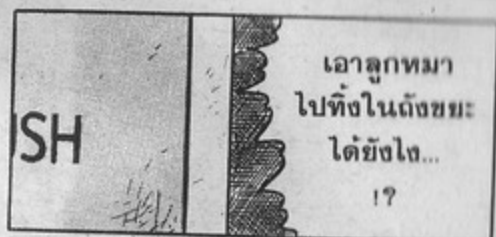
อะไร
เหรอ ?

ไปกันเถอะ
...
เดี่ยวไปกัน

หะ...ทำไม
เธอทำ
อย่างนั้น
!?

SH

เอาลูกหมา
ไปทิ้งในถังขยะ
ได้ยังไง...
!?

ทำไมแล้ว
คนดี
ขยะจะ
ว่าหรือ?

ฉันไม่ได้
หมายความว่า
ว่าอย่างนั้น
!!

เอา
ลูกหมา
ไปทิ้ง
ดังชะ
ไม่
สงสาร
มันบ้าง
หรือ
!!

สงสาร
ทำไม
ก็มันตาย
แล้วนี่
?

ทำไม
เธอถึง
พูดแบบ
นี้...

ก็มัน
ตายแล้ว
มันก็
ไม่ใช่หมา
อีกต่อไป

มันเป็น
แต่ก้อนเนื้อ
ก้อนหนึ่ง
เท่านั้น

ให้
ตาย
เถอะ

นี่มัน
อะไรกัน
นะ...

ซาโตมิ
...

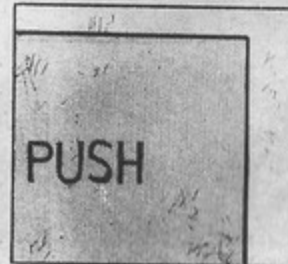

เมื่อ
ก่อน
นี่
...

เธอ
ไม่ได้
เป็น
แบบนี้
ซัก
หน่อย

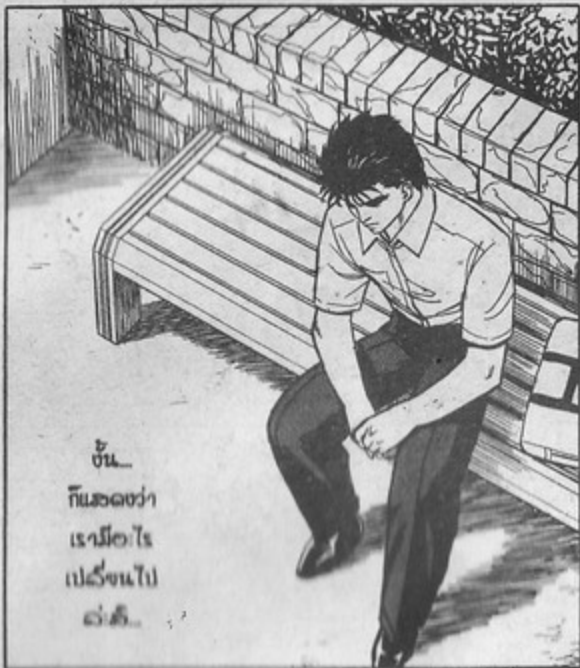

อ้าว/
เดี๋ยว
สิ....

เรา
ไม่เคย
เป็น
แบบนี้
?

ฮัน...
ก็สงสัยว่า
เรามีอะไร
เปลี่ยนไป
แล้ว...

ใช่แล้ว
เราต้อง
ทำอะไร
ที่ผิดไป
ซักอย่าง
แน่...

ในทัศนะ
ของฉันนาย
ไม่ได้ทำอะไร
ผิดพลาด

แต่ถ้ามอง
ในแง่ของนาย
เมื่อก่อนแล้ว
จะเป็นคนที่มี
ความเห็นใจ
มากกว่านี้
...

มิกก็
มิกก็
//

อะไร
เทรล
?

ยลัค่า
พูดที่ว่า
ซาหลหมา
เป็นยลั
ก้อนเนื้อ
ก้อนหนึ่ง

ฉันว่ามัน
ไม่เหมาะ
กับคน
ธรรมดา
จะพูด

ที่
ซาโตมิ
พูด
กับฉัน
เมื่อ
กี่
?

แกลงได้มึน
แล้วไซมัย
ตัวฉันมัน
มีอะไรที่
เปลี่ยนไป
...

แก
ช่วย
บอก
ฉัน
ทีสิ

ซี ซี
อ้อ
เทรล
...

เป็น
อย่างไร
เอง
...

ฉันเข้าใจ
แล้ว...
ชอบใจ
แกมากนะ
มิกก็

แล้วไม่มี
แท่นหิน
เป็นเครื่องหมาย
หรือ
?

แท่นหิน
เครื่องหมาย
รี...

ก็ใช้ต้นไม้
ต้นนี้
แทนใจ
...

ฉัน
หรือ
คะ

อีกหน่องร้ายของ
ลูกหมาก็จะฉลาด
กลายเป็นอาหารของ
ต้นไม้ต้นนี้...

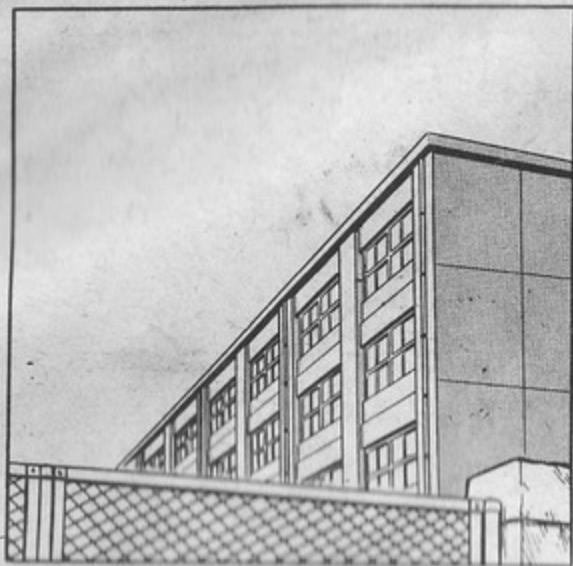

จิบ
จิบ

ถ้าเราทำ
อย่างนี้
ตั้งแต่
แรก
...

ซาโตมิ
คือ
ไม้ไผ่ของเขา
อย่างนั้น
แน่
...

อ้าว/
เดี๋ยวลี

นี่
แสดงว่า
เธอยังไม่
เจออยู่
อย่างนี้คง
ต้องปล่อยให้
ผ่านไป
ซักระยะก่อน
แล้วค่อยพูด
กับเธอดีกว่า
...

ซินอิจิ
...

อะไร
?

มี
พวกมัน
กำลัง
เข้ามาใน
โรงเรียน
นี่...

เฮ้!
พูด
เป็น
เล่น
นะ

ฉัน
เคย
พูดเล่น
ที่ไหน
กัน

เออ...
จริง
วะ
!!

มิกก็
มันเคย
พูดเล่น
ซะที่ไหน
!!

โหน...
มันอยู่
ตรงไหน
?

มันอยู่ใกล้
ด้านหนึ่ง
ทางนี้มอง
ไม่เห็น
หรอก...

ใช่...
โหน...
ที่มันเป็น
อาจารย์
ทามิยะ
ริเปลา

ฉัน
รู้สึกว่า
มันจะ
ไม่ใช่
นะ...

ฉัน...คง
จะเป็น
ลูจิตะ
ล่ะมั้ง

ล่อมัน
เข้าไปใน
ที่ลับตาคน
แล้วค่อย
จัดการมัน
ดีกว่า

แต่เอ...
เขาคง
ไม่มาหา
เราถึงนี้
หรอก...

ฉัน...
คงจะเป็น
พวกที่
ต้องอยู่
กัน...

ยิว...สินอิจิ
โหน...มันก็รู้
แหละ...แต่มัน
ไม่มีความรู้สึก
ที่จะสู้กับเรา
เลย...

บางทีมันอาจ
ไม่รู้ว่าเป็น
ศัตรูก็ได้...แกเอง
ก็เคยบอกฉัน
ไม่ใช่เพราะว่า
ใครซิงลงมือ
ก่อนจะเป็น
ฝ่ายได้
เปรียบ

ใช่...
ฉันเคยพูด
แต่คราวนี้
รู้สึกว่ามัน
จะไม่ใช่
อย่างนั้น

แล้ว
มัน
ยังใจ
!?

นายใจเย็นๆ
แล้วค่อยคิด
วิธีแบบสันติ
ดีกว่า...

ใช่
!?

ฟังแกพูดยังดี
รู้สึกว่าแกจะเป็น
มนุษย์มากกว่าฉัน
อีกนะเนี่ย

แล้ว
จะเอา
ยังไง
?

ก่อนอื่น
เข้าไปเจอ
กับมันใน
ที่ๆ มีคน
เยอะๆ ก่อน
ดีกว่า...

มันเป็น
ศัตรูแล้ว
ยังไงให้ไป
เจอกับมัน
อีกอะ
!?

ก็เขา
ยังไม่รู้ว่า
มันเป็น
ศัตรูจริง
วีเปล่า

ก็ฉันบอก
แล้วว่า
ไอ้ตัวนี้
มันแปลก
กว่าตัว
อื่นๆ

ทั้งที่รู้ว่า
เราอยู่ที่นี้
แต่มันก็ยัง
โผล่เข้ามา
โดยที่ไม่คิด
จะทำร้าย
เรา....

ดูๆ แล้ว
ก็คงเหมือน
กับไอ้ตัวที่เป็น
อาจารย์ทามิยะ
คือมันประเภทที่
พูดกันได้อย่าง
เข้าใจนะ...

พูดกัน
ได้อย่าง
เข้าใจ
?

ปี 3
ห้อง
2
...

แปลกวะ!!
อยู่ตั้งปี 3
ไม่รู้มันจะย้าย
โรงเรียนมา
ทำไมอีก

เห็นหน้า
มันแล้ว
รู้สึก
หมันได้
จริงๆ

นัก
เรียน
ใหม่
จิ...

อีก
30 เมตร
รู้สึก
จะเป็น
ห้องเรียน
ข้างหน้า

เฮ้ย/
เป็นใจ
เป็นกัน
!!

ใจ
...

นาย
คงเป็น
ชินอิจิ
ใช่ไหม
?

ท่าทางคน
ผู้ถือจะเอา
เรื่อง
เหมือน
อันนี้ที่ว่า
...

ไม่เห็น
เหมือน
ที่เขาบอก
มาเลย

แก
เอง
แหละ
!!

ขอ
มาจ

แกมา
ที่
โรงเรียน
นี้ทำไม
!?

ในช่วงแรกนี้
ฉันอยาก
เป็นเพื่อน
กับแก

อยากจะ
เป็นเพื่อน
กับแกเอา
ไว้ก่อน
...

นี่มัน
จ้องใจ
กัน
!!

จบตอนที่ : 18

แข่งวิ่ง
100
เมตร

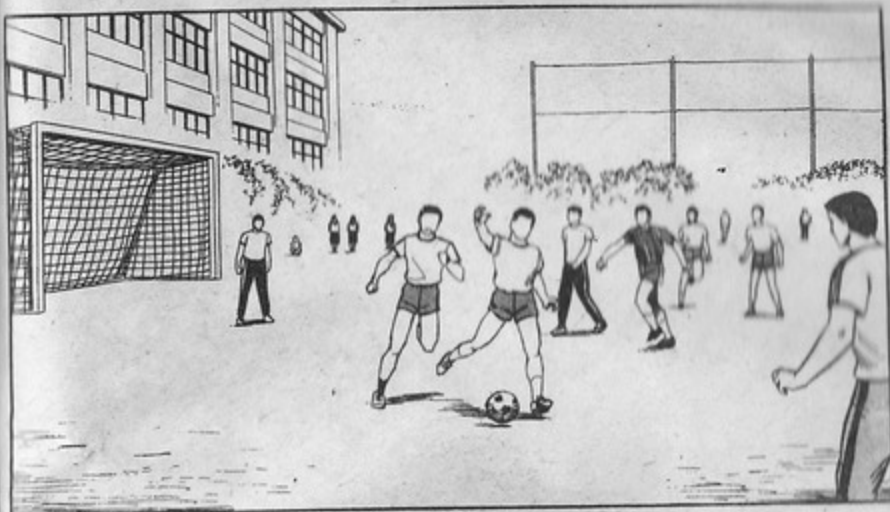

ลืบ
จุดแปด
วินาที
...

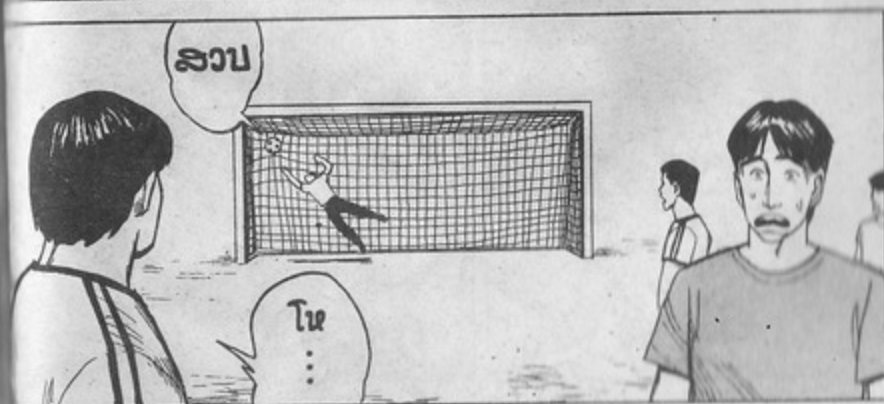
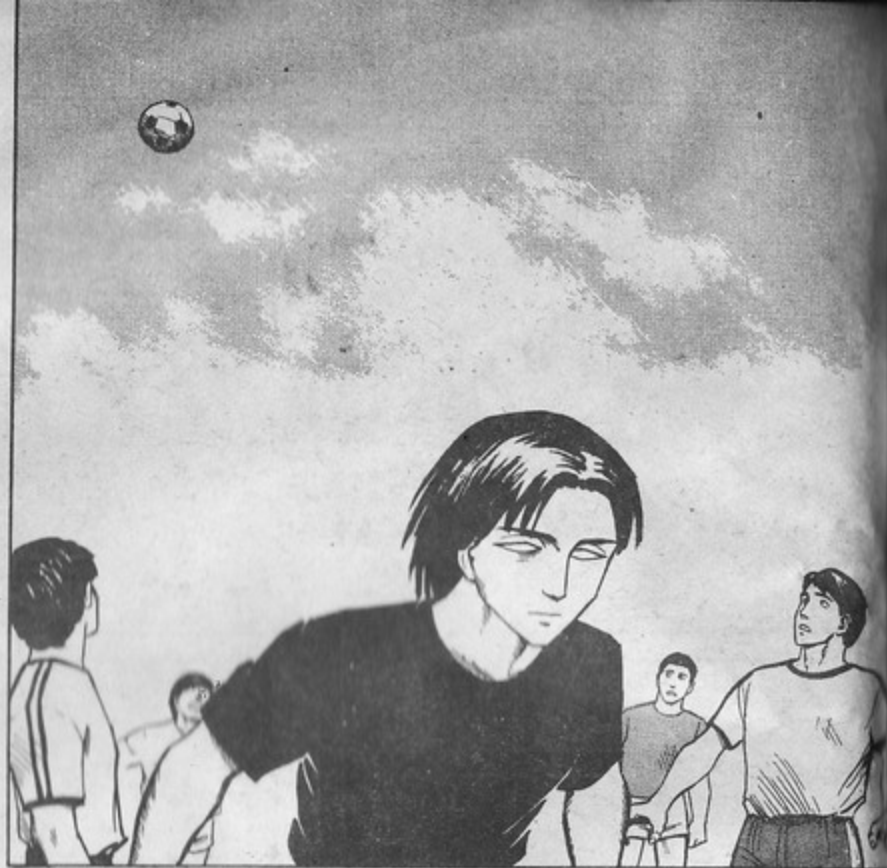
-ตอนที่ 19- **ซิมาดะ**

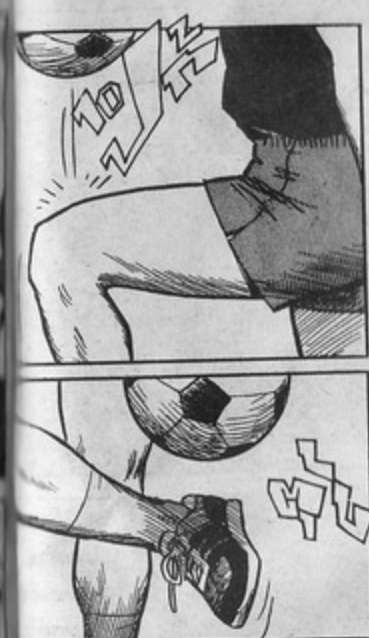

เร็ว
เร็ว
เร็ว

นี่แก
คงคิด
ว่า...

จะหลอก
ให้ฉันตายใจ
แล้วค่อย
เล่นงานฉัน
ใช่ไหม
?

แก
เข้าใจผิด
แล้ว...

ฉันว่า
มือของแก
คงไม่ได้
อย่างนั้น
หรอก
?

ทามิยะ
เซียวโกะ
คงบอกให้
แกมาจัดการ
กับฉัน
ใช่ไหม?

ทามิยะ
เซียวโกะ
?

อ้อ...
ตอนนี้
เขาไม่ได้
ใช้ชื่อนั้น
แล้ว...

มันก็จริง
ที่ได้ยิน
เรื่อง
ของแก
จากเขา
...

แต่มัน
ก็ไม่ได้
เป็นอย่าง
ที่แกคิด
หรอก

ฉันเองก็บอกแก
ไปแล้วนี่ว่า...
ที่ฉันมาที่นี่ไม่ได้
มาสู้กับแกหรือมา
ทำร้ายใครใดๆ
ทั้งสิ้น....

ยิ่งกว่านั้น
พื้กันฉัน
ก็ไม่ได้
ทำอะไร
พวกมนุษย์
เลยด้วย

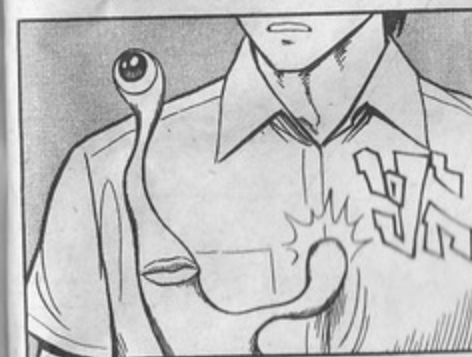
เอ...?

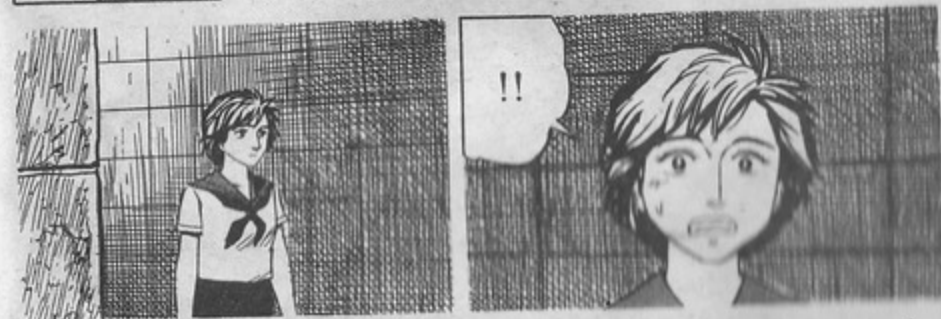
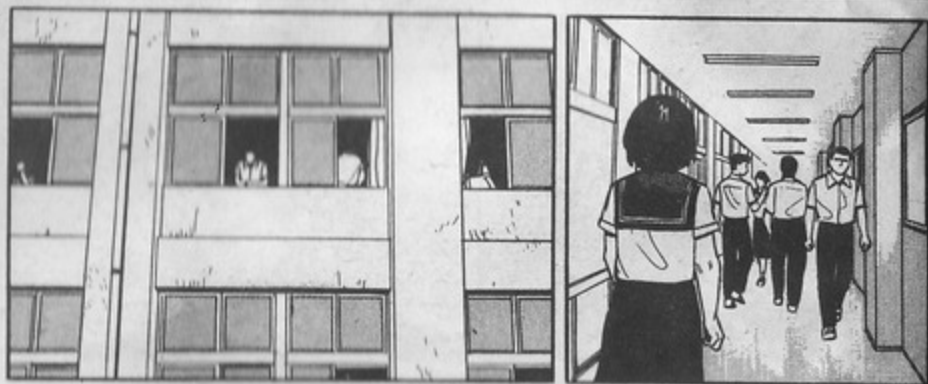
เพราะ
ตอนนี้ฉันกำลัง
ทดลองอยู่แบบ
มนุษย์แล้วก็กิน
เหมือนมนุษย์
ทุกอย่าง

ซึ่งถ้าฉันทำได้
มันก็จะเป็น
การคลาย
ปัญหาเรื่อง
ต้องฆ่า
มนุษย์
กินจริง
มั๊ย?

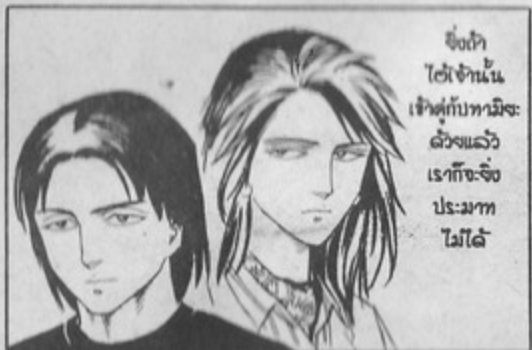

ถ้าเกิด
ไอ้พวก
ปีศาจ
นั้น

มันคิดจะอยู่
ร่วมกับมนุษย์
จริงๆ แล้วเรา
จะทำยังไง
!?

พวกมัน
มีกัน
เท่าไร
ก็ไม่รู้
?

ซึ่งถ้า
ได้เจ้านั้น
เข้ากับพวกนี้
ด้วยแล้ว
เราก็จะ
ประมาท
ไม่ได้

เพราะ
มันเป็น
พวกที่
ฉลาด
...

แต่ถึง
จะฉลาด
ยังไง

จิตใจของ
พวกมัน
ก็ยิ่งเป็น
เครื่องงาน
อยู่ดี...
//

โดย
เฉพาะ
ตอนที่
...

มัน
ทำ
กับ
แม่
เรา
ได้
!!

เรา
ยังไม่
ลืม
...

กรอด
...

คอยดู
เดะ
ซักวัน
!!

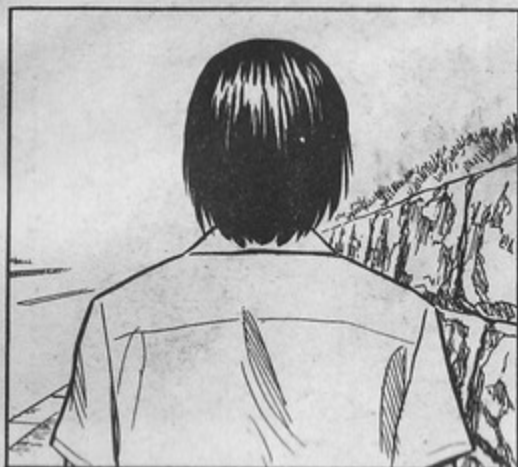
ฉันจะมา
พวกมัน
ให้หมด
!!

พลังจิต
แบบนี้
เธอคนนั้น
จะถอย
ไม่มีหน้า
...

ถ้าเป็น
อย่างนี้ล่ะก็
เห็นทีเรา
จะต้อง
ขอแทรก
เข้าไป

เมื่อโอกาส
จะเป็น
ของเรา
บ้าง
...

ว่า
ใจ
!!

!?

โอ...
อ่าง
!?

มี
อะไร
?

ชะ...
ขอโทษ
คะ
ฉัน
ตก
คนผิด

...

แปลก
จัง
ฟ้า
ไม่
มืด
กลับ
ไม่ใช่
ไปได้
แบบนี้...

ฉัน
นึก
ว่า
คุณ
เป็น
ชิน
อิจิ
ซะ
อีก

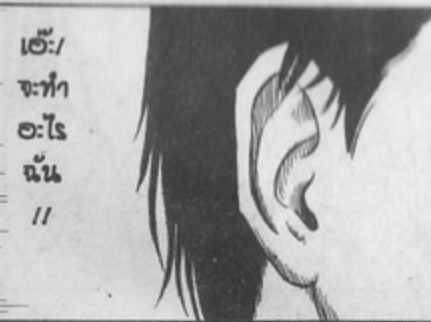

ที่
เธอ
พูด
นี้
หมาย
ความ
ว่า
ใจ...
?

ชิน
อิจิ
!?

เฮ้
?

ไอ้บ้านี่
มันจุด
ฉันมา
จะทำ
อะไร
ก็ไม่รู้
!!

แประ
|

ถ้าเกิด
รอบๆ
ตัวฉัน

มีใคร
เป็นอะไร
ไปล่ะก็
...

แกนี่...
มันไว้ใจ
ไม่ได้
จริงๆ
!!

ฉันรู้สึกว่...
เธอคนนี้มีระบบ
ประสาทที่ดี
เลยอยากชวน
ไปคุยด้วยกัน
เท่านั้น

ฉันจะฆ่าแก
เป็นคนแรก
จำไว้...
!!

โห...
เอาชั้น
เซียว
เทร่อ
...

อย่าคิดว่า
ฉันจะทำ
ไม่ได้
?

อิตานี่
มันพิลึก
จัง...
!!

แถม
สายตาก็
ดูน่ากลัว
ด้วย...

มือของมัน
รู้สึกจะมี
คลื่นสมอง
น้อยเหลือ
เกิน....

ไม่รู้เรา
คิดไปเอง
จีเปล่า
...

พอเอา
เข้าจริงๆ
รู้สึกเธอ
ก็ไม่เบา
เหมือนกันนี่

ฉันรู้น่า...ฉันก็ยัง
ไม่อยากจะสู้กับแก
หรอก....

พี่...
น่ากลัว
จัง...

ไม่ต้อง
มาชม
น่า...

อ๊ะ!
เธอ
คนนั้น
มาอีก
แล้ว

เอ้อ...
ไปส่งฉัน
ที่สถานี
หน่อย
ได้มั๊ย
?

เอ้อ
...
ได้สิ
...

อ๊ะ...
...

พลัด
จิต
ฉันรี
!?

ใช่...พอเวลา
เธอเข้ามาใกล้
ฉันก็สามารถ
รู้ได้ทันทีว่า
เป็นเธอ

แต่เมื่อกี้
มันกลายเป็น
เป็น
อิตานั่น
ได้ใจก็ไม่รู้
...

สงสัยฉันคง
กะระกะมันไป
เพราะเธอเอง
ก็คงเดินอยู่
แถวนั้นจริง
มั๊ย?

.....

.....

นี่...
ฉันพูด
ความจริง
นะ...
!!

จ้า/
แย
จัง
!!

เป็นอะไร
หรือ...
?

ขอมี
พลัดจิต
แบบนี้

ฉันว่า
มันไม่ดี
เลย
...

อ้าว
ทำไม
ล่ะ?
?

นี่เรา
จะอธิบาย
ยังไงดี
ล่ะเนี่ย
!!

เฮ้อ...เพราะ
เจ้าชินอิจิแท้ๆ
เราเลยหากิน
ไม่ค่อยสะดวก
...

ตุลิตี...
นี่เราเลย
ต้องออกมา
ไกลๆ
จากมัน

เมืองใหญ่
แบบนี้...
ถ้ามีใคร
หายไปซักคน
ก็คงไม่มีใคร
รู้หรอก

วันนี้
ลองเปลี่ยน
เป็นหน้า
ยังดีกว่า
...

นี่มันต้องอย่างนี้ถึงจะน่ากิน...

พี่ชาย
คงมาจาก
บ้านนอก
จึงแปลก
แฉะฉืด
ที่ยังไม่มี
สิ่งที่เป็น
มรดก
อยู่ในตัว

นี่คุณนัดกับใครไว้เหรอ เห็นมาขึ้นตั้งนานแล้ว?

ผู้หญิงคนนี้ทั้งร่างมีแต่โรค

แถมยังมีกลิ่นจกกับกลิ่นเครื่องสำอางเหม็นอีกต่างหาก

เธอหลงทางอยู่ใช่ไหม?

ฉันเอื้อ

มา... ไปด้วยกัน... ฉันจะพาไปส่ง

หน้าตาแบบนี้ฉันเคยเห็นที่ไหนมา...

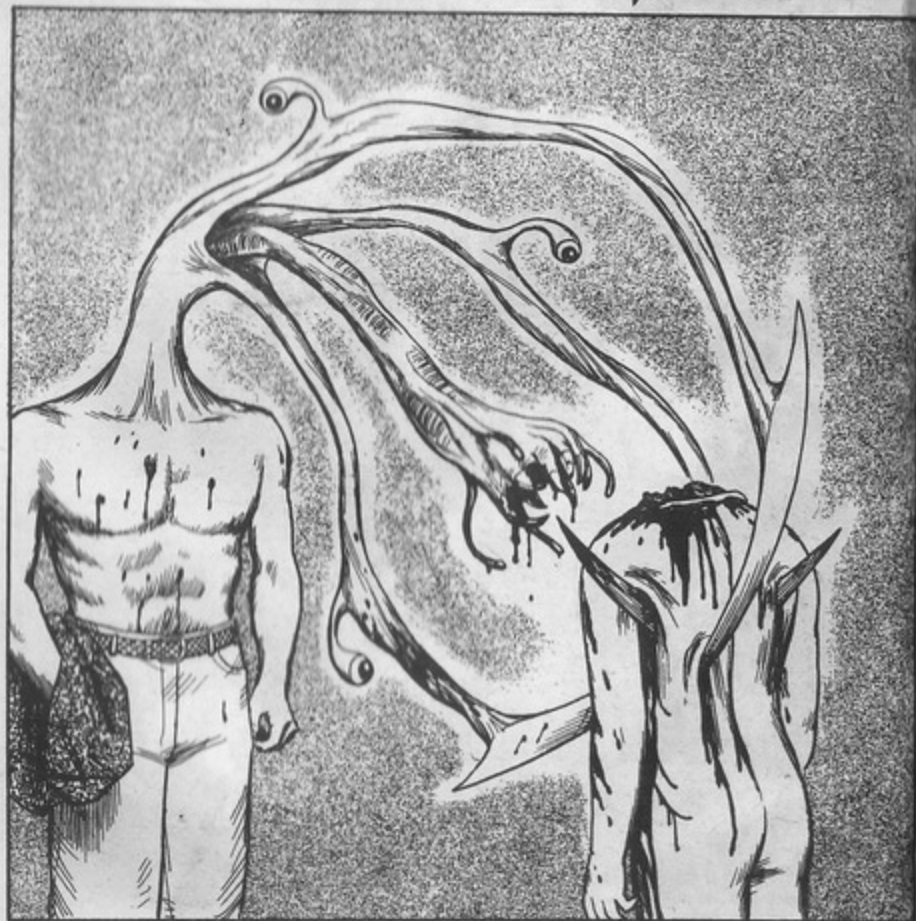
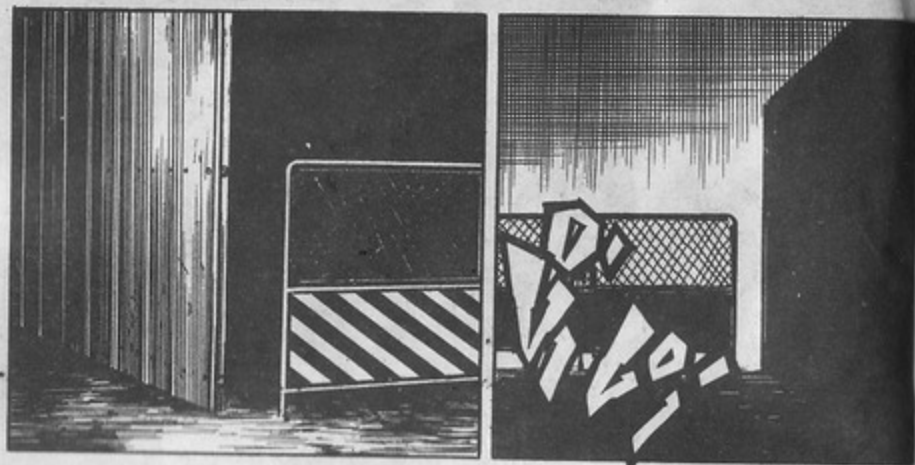

ทลิกไป

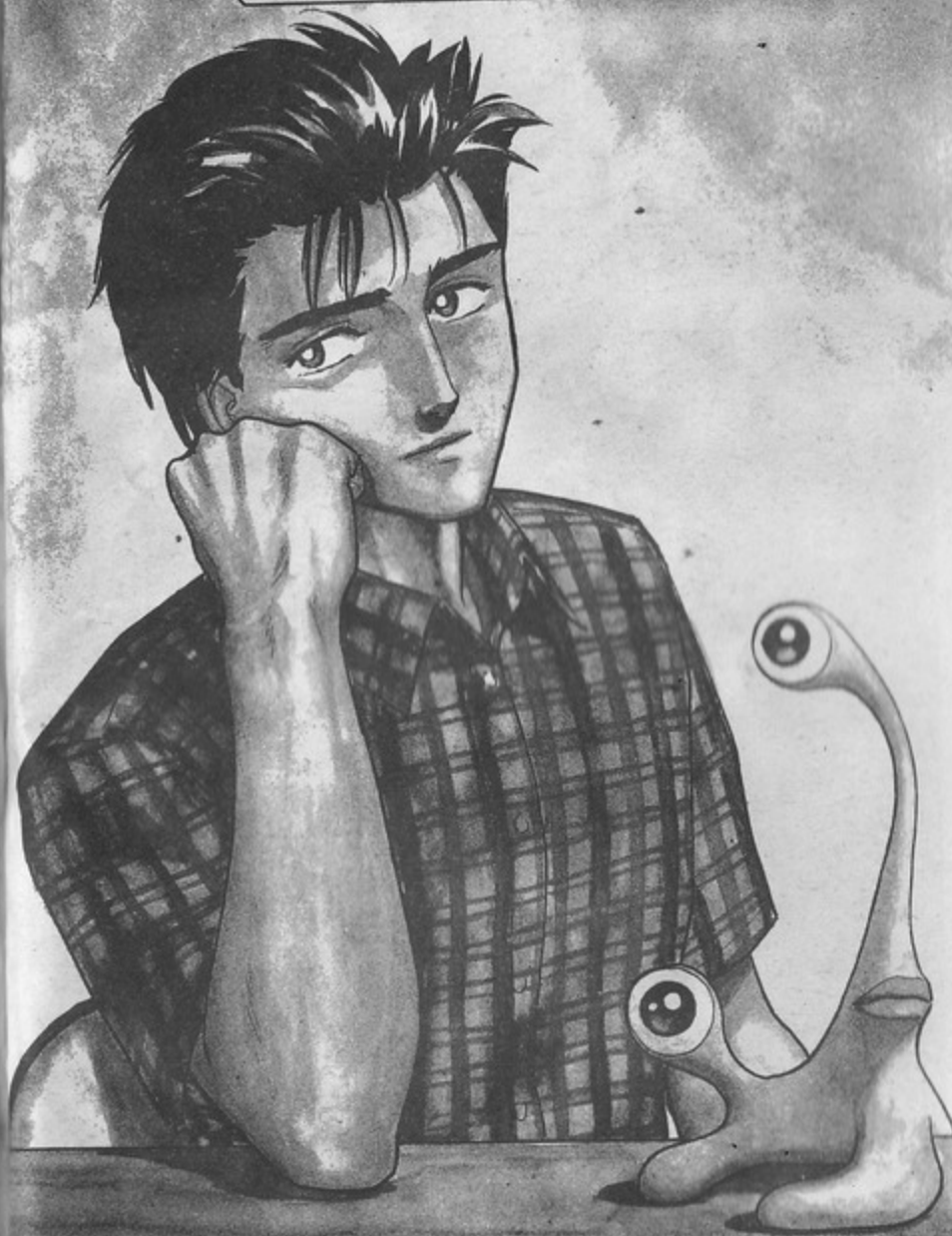
อ้าว??

-ตอนที่ 20- ลางสิงห์รณ

เจ้าซีมาเดะนั้น
ยังไม่มี ความ
เคลื่อนไหว
อะไร...

จะให้ตีฉันว่า...
นายเล็กติดต่อกับ
เธอดีกว่า...เพราะ
ไม่ฉันเธออาจจะ
รู้ความจริงของ
พวกเรา...

แต่เธอ
ไม่รู้เรื่องอะไร
ด้วย...
แล้วถ้าเกิด
มีพวกแกไป
ทำร้ายเธอเข้า
จะว่ายังไง

แต่จะ
ว่าไป
แล้ว
!!

ฉันห่วง
คนชื่อ
คานาโกะนั้น
มากกว่า

เรื่องนี้
ไม่ต้อง
ห่วง
หรอก

เพราะเธอสามารถ
รับคลื่นพวกฉันได้
ฝ่ายเดียว...ฉะนั้น
การที่จะมีพวกฉัน
ตามไปเล่นงานมัน
จึงแทบจะเป็นไป
ไม่ได้...

อืม...นี่ฉัน
จะอธิบาย
เรื่องพวกแก
ให้เธอฟัง
ดีมั๊ยเนี่ย
:

เพราะเธอ
มีพลังจิต
ที่สามารถ
รับคลื่น
ของพวกแกได้
ขึ้นป่องงไว้
เธออาจจะเป็น
อันธพาลได้

นี่...นาย
กำลังขอ
ความเห็น
จากฉัน
ใช่ไหม
?

อย่า
ดีกว่า
:

ปดอย
ไม่รู้เรื่อง
อย่างนี้
แหละ
ตีแล้ว

แกกด
ทุกคน
เขาจะ
รู้เรื่อง
พวกแก
ใช่มั๊ย?

ก็
ทำนอง
นั้น
:

.....

เดี๋ยว
ป่าขอตัว
ก่อนนะ
...

ครับ
...

เรื่องนี้
ก็ยังไม่
ออกใจไม่ได้
เหรอครับ
...

คุณอิชมิ
เรื่องนี้มัน
เป็นเรื่อง
ที่สำคัญ
มาก

หากเรา
ลุ่มลุ่มทำ
ประกาศออกไป
มันก็จะทำให้
ประชาชน
เกิดความ
หวาดกลัว
และเป็นที่
ไกล่เกลียด

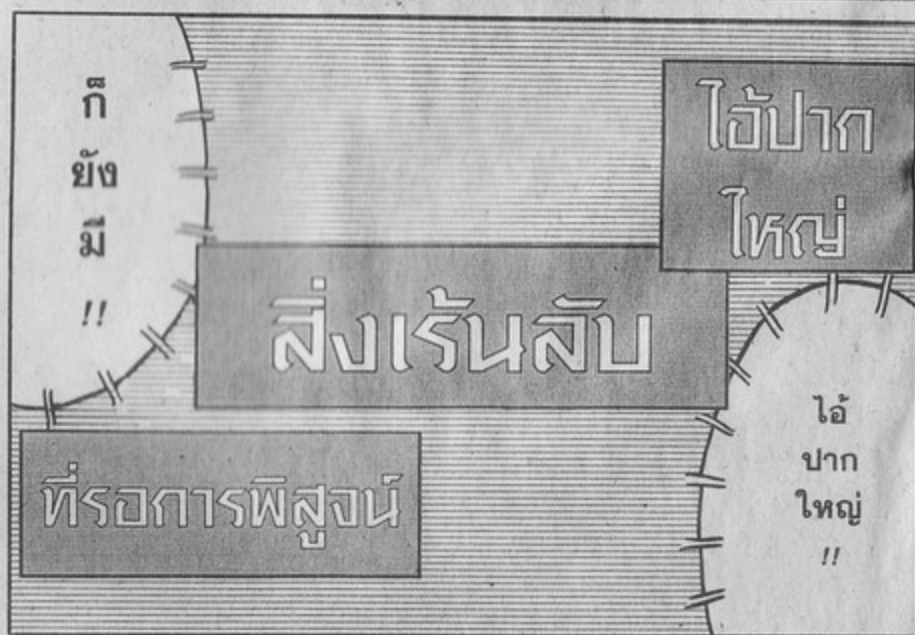

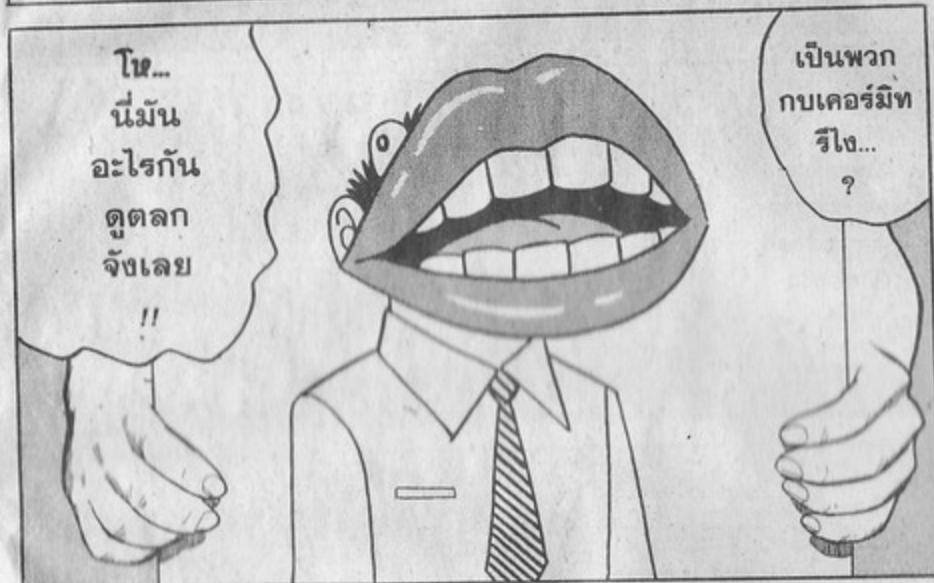

และในตอนนั้น

ในผู้คนที่เคย
เห็นมากับตา
ทั้งหมดนั้น
บางคนได้ไป
แจ้งความไว้
กับตำรวจก็มี

แล้วจาก
การสันนิษฐาน
ก็น่าจะเชื่อได้ว่า
เรื่องนี้น่าจะ
เกี่ยวพันไปถึง
เรื่องฆาตกร
จอมลึบนั้น
ด้วย....

ถ้าอย่างนั้น
ผมก็ว่ามัน
เป็นเหมือน
สัตว์ประหลาด
ในนิทานหลอก
เด็กล่ะครับ
...

ซี ซี ซี
พวก
มนุษย์นี้
มันโง่
จริงๆ

แต่ถ้าขึ้นเป็น
ข่าวอยู่อย่างนี้...
อีกหน่อยอาจมี
คนบางกลุ่มออกมา
สืบเรื่องเกี่ยวกับ
พวกเราก็ได้

.....

ใคร
บอก
ละ
...

ตอนนี้
มันกำลัง
มีคนมาสืบ
แล้วมาก
กว่า...

พูด
เป็น
เล่น
น่า
...

ฉันพูดจริง
ยิ่งพวกเรามีแต่
ออกไปจับคนกิน
เหมือนสัตว์อยู่
แบบนี้...
ซักวันมันจะมีสืบ
มาถึงพวกเรา
ได้แน่

ฉัน
รู้สึกว่า
พวกเรา
เป็นสัตว์
ไม่สม
ประกอบ
จริงๆ

คนที่เอาเรื่องนี้
มากลุ่มใจ
รู้สึกจะมีแต่
เธอคนเดียว
นี่แหละ

ฉันสงสัยอยู่
อย่างหนึ่งว่า
การที่มีสัตว์
อย่างพวกเรา
มาเกิดนี่

มัน
เพื่อ
อะไร
...

เพื่อ
กำจัด
พิษใจ
...

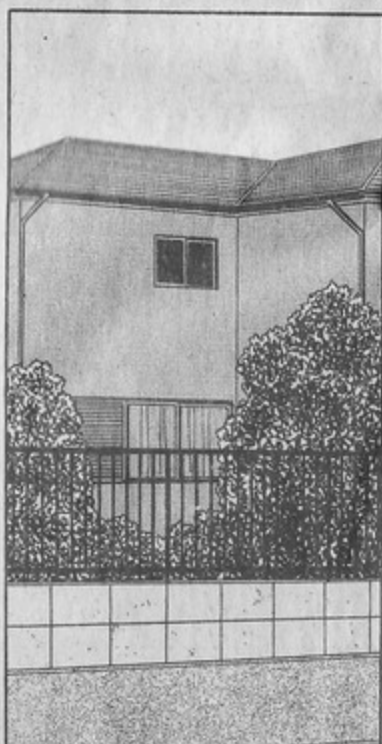
เพราะ
สิ่งที่กำลัง
เป็นพิษร้าย
ต่อโลกนี้
มันก็คือ
พวกมนุษย์

ซี
ซี
ซี
...

ฉัน...
ในท้องฉัน
มันก็กำลัง
มีตัวเป็นพิษ
อยู่ด้วยนะสิ
...

อ้าว!!
แขกพวกนั้น
เขากลับไป
กันหมดแล้ว
เหรอครับ
?

สัตว์ร้าย
บ้าบอ
อะไร
กัน
"

ใช่
?

ซินอิจิ
พ่อดีเรื่อง
อยากจะ
บอกให้
แกรู้ไว้

ต้องใช่
เรื่องนั้น
แน่ ๆ

ผู้เป็นพ่อ
ได้เปิดปาก
เล่าให้เขา
ฟังเป็น
ครั้งแรก

แล้ว
ในตอน
สุดท้าย
ของเรื่อง
...

ว่าแม่
ของเขา
ตายใน
ลักษณะ
แบบไหน

อ๊ะ!
เรา
รู้สึก
แล้ว
!!

ไอพวก
นินจาคันนี่
มันมีแต่
ไอพวกกวน
ประสาท
ทั้งนั้นเลย

แต่ก็
ดีแล้ว
...

คนอย่างมัน
โดนโคตะฮัด
ซะมันจะได้
ไม่กลับมา
ยุ่งกับเรา
อีก....

เฮ้/
เมื่อกี้
แกมอง
อะไรวะ?
?

ฉันไม่ได้
มองแก
ฉันมอง
ผู้หญิง
คนนั้น

หนอช
...

เพ็ช

อึ้ง

อึ้ง

ฉันไปทางโน้น
ด้วยกินหน่อย
ฉันมีเรื่อง
อยากจะคุย
ด้วย...

มีเรื่อง
อยากจะ
คุยกับฉัน
รึ...?

ให้
ตาย
สิ...

เธอ...
แล้วทำบอกว่า
มีเรื่องจะคุย
กับฉัน

ถ้าไม่กลัว
จะเป็นข่าวอื้อฉาว
แถวนี้ล่ะก็...
ฉันจะอัดแก
ให้หนักกว่านี้
แน่....

ต่อไป
ถ้ามาหา
เรื่องกับฉัน
อย่างไม่มี
เหตุผล
อีก....

ฉัน
จะฆ่า
แก

เฮ้/
โง่
โง่
มันแก่ง
จงชิว:
!?

by Hitoshi Iwaaki

พิมพ์เป็นภาคภาษาไทยครั้งที่ 1
กันยายน 2543
ราคา 30 บาท

เรื่อง : ภาพ อีโตชิ อิวาอากิ
© 1991 HITOSHI IWAAKI
แปลและเรียบเรียง SPRANT
ภาพปก อีโตชิ อิวาอากิ
ที่ปรึกษาทางกฎหมาย KPV LAW & BUSINESS CONSULTANT
บรรณาธิการ ชูชัย ศิริจินดา

จัดพิมพ์เป็นภาคภาษาไทย ภายใต้ลิขสิทธิ์จาก : บริษัท โคดันฉะ โดเกียว ญี่ปุ่น
ผ่านบริษัท ทัดเทิล โมริ เอเจนท์ จำกัด

© 1991 by Hitoshi Iwaaki
All rights reserved.

First published in Japan in 1991 by KODANSHA LTD., Tokyo.
Thai version published by SIAM INTER COMICS
under license by KODANSHA LTD.

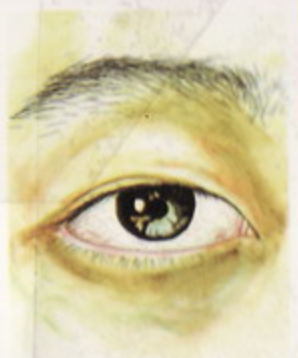
- สำนักงาน : บริษัท สยามอินเตอร์คอมิกส์ จำกัด 459 ซ.พิบูลอุปถัมภ์
ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310
โทร. 694-3010 ต่อ 1501-1508 แฟกซ์ 694-3442
- จัดจำหน่ายโดย : บริษัท บ้านการ์ตูนและหนังสือ
โทร. 694-3010 ต่อ 1608

คำเตือน

หนังสือฉบับนี้ได้รับลิขสิทธิ์ในการจัดทำที่ถูกต้องตามกฎหมาย ห้ามพิมพ์ซ้ำ อ้างอิง ดัดแปลง โฆษณา หรือลอกเลียนส่วนใดส่วนหนึ่งของภาพตัวการ์ตูน ไม่ว่าโดยวิธีใดๆ ทั้งสิ้น ก่อนได้รับอนุญาต เป็นลายลักษณ์อักษรจาก บริษัท สยามอินเตอร์คอมิกส์ จำกัด มิฉะนั้นจะต้องถูกดำเนินคดีตามที่กฎหมายบัญญัติไว้สูงสุด

หนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้นจากต้นฉบับภาษาญี่ปุ่น ซึ่งเปิดจากซ้ายไปขวา เมื่อจัดทำขึ้นเป็นภาคภาษาไทยที่เปิดจากขวาไปซ้าย จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม หากมีข้อบกพร่องใดๆ หิมนงานต้องขออภัยมา ณ ที่นี้

▼ สัญลักษณ์ของคู่มือเล่มก่อนที่จะปิดเล่ม

หากเราได้พบกับสิ่งมีชีวิตที่เหมือนกับมนุษย์แต่ไม่ใช่มนุษย์จะทำยังไงดีนะ ถ้าเป็นผมผมจะพยายามมองไปที่ดวงตาของสิ่งมีชีวิตนั้นถึงคำพูดคำจาเราจะสื่อสารกันไม่ได้ แต่ดวงตาจะช่วยพูดสิ่งที่เราต้องการออกมาเอง เพราะอย่างนั้นเวลาที่สุนัขหรือแมวเจอคนมันจะมองตาทันที บางทีดวงตาเราอาจจะพูดภาษาที่เราสามารถสื่อสารกับสัตว์ได้ก็เป็นได้ ผมได้ความรู้ใหม่ว่าการแสดงออกทางสายตาเป็นสิ่งสำคัญ เวลาที่ผมวาดสิ่งมีชีวิต ที่นอกเหนือไปจากมนุษย์

04-2133-205-130

ISBN 974-4951-28-

9 789744 951281

© 1991 by Hitoshi Iwaaki

All rights reserved.

First published in Japan in 1991 by KODANSHA LTD., Tokyo.

Thai version published by SIAM INTER COMICS

under license by KODANSHA LTD.